

BRNĚNSKÝ LEVICOVÝ OBČASNÍK

ECHO

www.kscm-brno.cz • www.facebook.com/kscmbrno • ročník 27 • číslo 4 • 12. dubna 2018

Z JEDNÁNÍ KRAJSKÉ STRANICKÉ KONFERENCE

Za stoprocentní účasti 41 delegátů zastupujících 5118 komunistů Jihomoravského kraje se v sobotu 17. března uskutečnila krajská konference KSČM. Jednání se zúčastnila i řada hostů, delegaci ÚV vedl předseda poslaneckého klubu KSČM v Poslanecké sněmovně PČR s. Pavel Kováčik, jejími členy byli místopředseda ÚV s. Josef Skála a člen VV ÚV z Jm kraje s. Jan Navrátil.

Jednání konference lze bez nadsázky označit jako ryze pracovní. O tom svědčí i skutečnost, že delegáti hned na počátku odhlasovali, že předkládané zprávy stačí pouze v písemné podobě a předkladatelé je pouze stručně uvedou. Získaný čas tak byl věnován diskusi. Do té se zapojilo 24 účastníků konference, z brněnských delegátů jich vystoupilo všech sedm. Diskuse se týkala především problematiky spojené s přípravou nadcházejícího X. sjezdu KSČM (sejde se 21. dubna v Nymburku) a současné taktiky vedení strany v povolebním vyjednávání.

Soudruh Skála ve svém vystoupení ocenil průběh diskuse, která ukázala, že jihomoravským komunistům není situace lhostejná. Ve straně to věří, je třeba se vrátit k podstatě problémů, je třeba hledat cestu, jak se znovu zmocnit nálad obyvatel. Nelze se vymlouvat, na vykrádání volebního programu. Například v Brně se trh s realitami naprosto urval realitě. Bude nezbytné podpořit družstevní výstavbu, vystoupit s požadavky na masivní bytovou výstavbu. Rozumím obavám týkajících se vyjednávání o vládě. Lidé nesmí nabýt dojmu, že se chceme schovat pod něčí křídla, je třeba vysvětlovat co děláme a proč to děláme. Strana je názorově rozrůzněna, nedopustíme, aby došlo k roztržce. Sjezd bude v podstatě řešit jen personální otázky, byla by chyba, kdyby jeden názorový proud převládal ostatní.

Na tyto myšlenky navázal rovněž **soudruh Kováčik**: Pohořeli jsme ve volbách, hledejme chybu sami v sobě. Pokud se týká vyjednávání o vládě, existují tři cesty. Za prvé, pokračovat ve vyjednávání s cílem prosazení svých priorit do vládního prohlášení, za druhé nejednat. Třetí cesta znamená předčasné volby, u nich lze předpokládat ještě výraznější vítězství Babiše. Uvedl, že vítá

názorovou různost, která může být výhodou. Stejně jako na městské konferenci v Brně před měsícem to přirovnal k rozkvetlé louce, která má květy různé barvy, velikosti, vůně a doby, kdy kvetou. Hledejme na ní to, co nás spojuje. Že se nedokážeme prezentovat je jednou z příčin špatných volebních výsledků. Ve stranické práci se řídíme usnesením, o jehož návrhu diskutujeme, ale jakmile je přijato, je třeba ho plnit. To je stranická disciplína.

Konference zvolila předsedou JmKV opět **soudruha Pavla Březu** a potvrdila členy JmKV zvolené na městské a okresních konferencích (BM – s. Fišer, Růčka, Říha), dále navrhla s. Filipa Zachariaše (př. OV Vyškov) ke zvolení členem VV ÚV. Ke schválení navrhla kandidáty na senátory PČR – ve v. o. 56 s. Zdeňka Tesaříka (Břeclav) a ve v. o. 59 s. Oldřicha Duchoně (Brno-město), k volbám do EP doporučila všechny návrhy z okresních (městských) konferencí s tím, že jedničkou na KL by měla být s. Kateřina Konečná. Sjezdu postoupila všechny návrhy na předsedu a místopředsedu ÚV projednané na městské a okresních konferencích. Konference v rámci zprávy o činnosti přijala *Hlavní úkoly pro období 2018 – 2020*, okresním výborům a městskému výboru v Brně uložila rozpracovat závěry krajské konference s ohledem na podmínky a možnosti jejich naplňování v rámci své působnosti. V Brně jsme tento úkol splnili 3. dubna.

Aleš Růčka

Kam na oslavy osvobození a 1. máje

Jako každoročně organizují základní organizace, místní a městský výbor KSČM v Brně společně s dalšími partnery celou řadu tradičních pietních shromáždění k oslavám osvobození města Brna a Československa Rudou armádou nad fašistickým Německem. Echo přináší přehled jednotlivých akcí, na něž vás jménem všech organizátorů srdečně zve:

Pietní shromáždění k 73. výročí osvobození města Brna Rudou armádou

Termín 26. dubna 2018 v 16 hodin

Místo památník Rudé armády na Ústředním hřbitově v Brně

Pietní akce k 73. výročí osvobození RA v městských částech

23. dubna 16 h. Komín – Ruský vrch

24. dubna 16 h. Kohoutovice – u památníku letce V. S. Kašutina

16 h. Královo Pole – u památníku RA, Božetěchova ul.
17 h. Žebětín – památník osvobození na Ostrovačické ul.

25. dubna 15 h. Líšeň – hřbitov památník osvoboditelů a následně památník J. Fajmonové

16 h. Starý Lískovec – u pomníku na Točné ulici

(Dokončení na straně 2)

VÁŽENÍ OBČANÉ MĚSTA BRNA!

MĚSTSKÝ VÝBOR KSČM

VÁS ZVE 1. KVĚTNA 2018

v 10 hodin na MORAVSKÉ NÁMĚSTÍ v BRNĚ, kde

SPOLEČNĚ OSLAVÍME 1. MÁJ

NA SETKÁNÍ S VÁMI SE TĚŠÍ POSLanci PS PČR
a zastupitelé Jihomoravského kraje a města Brna za KSČM.

Po ukončení oficiální části následuje (asi od 11.³⁰ do 15.³⁰ hodin)

DISKUSNÍ ODPOLEDNE OBČANŮ S PŘEDSTAVITELI KSČM.

Od 9 hodin hraje k poslechu skupina *Brněnské kredenc.*

Občerstvení a kulturní program zajištěn.

Opět se 1. května sejdeme se stejně smýšlejícími spoluobčany, se soudruhy a se soudružkami, s přáteli, abychom si připomněli ty, kteří rozhodli jeden den v roce uctít poctivou práci rukou i ducha a říci nahlas vládnoucím, oč usilujeme.

Po návratu naší společnosti ke zřízení, které je z úst „znalců“ označováno za nejlépe možný způsob uspořádání věcí veřejných i soukromých, se požadavky našich předchůdců z 90. let 19. století nemohou stát pouze kapitolou v učebnicích dějepisu. Snem

11. zasedání ÚV KSČM 24. března

V obsahových otázkách vystoupil předseda ÚV KSČM Vojtěch Filip s úvodním slovem, ve kterém sdělil, že narůstá napětí v Evropě za přispění nadnárodních neziskových organizací. I u nás jsou zpochybňovány výsledky demokratických voleb, pro KSČM je nepřijatelná vláda „mediokracie“, jsme jednoznačně parlamentní demokracií. Dostali jsme se do období destrukce státu jako takového. Nové subjekty na politické scéně se daly na cestu likvidace veřejného sektoru.

Informoval plénium o vyjednávání o podpoře nebo toleranci vlády. Konstatoval, že mnohá z témat jsou vyřešena, jen oblast financí je složitá - vážne shoda na daňové progresi, která nemá podporu hnutí ANO. Jednoznačně vláda nechce referendum o vystoupení z EU a Nato! V oblasti investic, životního prostředí zdravotnictví se dá hovořit o výrazné shodě. Jednoznačně požadujeme, aby se ČR v zahraniční politice opírala o rozhodnutí OSN. *(Ovšem v době, kdy čtete tyto řádky je už vše zase jinak!)*

Byl schválen postup při vyjednávání o toleranci vlády. Informovali jsme se o stavu a vývoji členské základny. Schválena byla nosná témata kampaně pro senátní a komunální volby včetně tezí, kterých je možno využít pro lokální volební programy.

Jednoznačně jsme odsouhlasili výsledky hospodaření a návrhy rozpočtů a vzali na vědomí stanoviska ÚRK k těmto záležitostem. Prosadili jsme v rámci usnesení urychlení příprav volebních a doprovodných propagačních materiálů ke schváleným nosným tématům kampaně pro využití elektronických médií, včetně sociálních sítí.

Schváleno bylo stanovisko KSČM k politické situaci s jednoznačným tématem „Zabraňme destabilizaci v cizím zájmu“.

Martin Říha, člen ÚV KSČM

Celé stanovisko zde:

Zabraňme destabilizaci v cizím zájmu

Země Visegrádské čtyřky jsou vystaveny silicím pokusům o destabilizaci. Iniciují je síly, vydávající se za vrcholné garanty demokracie. Ve skutečnosti se snaží zvrátit samy základy ústavního pořádku - vládní moc, vzešlou z výsledků demokratických voleb.

Na Slovensku to vyústilo až v pokus o státní převrat. Organizovaly ho struktury, napojené na zahraniční nadace, které jsou „nevládní“ a „nezávislé“ jen naoko. Jejich aktivity mají stopu ve všech „barevných revolucích“, včetně těch násilných a krvavých. Nátlakovými akcemi si vynutily odstoupení legálně zvoleného premiéra R. Fica.

Pokusy zvrátit většinovou vůli občanů, již prokázaly sněmovní i prezidentské volby, neustávají ani v České republice. „Masovou podporu“ předstírají i průvody žáků a studentů, v jejichž pozadí stojí organizátoři stále rozdmýčávající iluzi nespokojenosti. KSČM vyzývá vládu ČR a ministra školství, aby prošetřili, zda účastí nezletilých na politických akcích v době výuky nedošlo k porušení zákona.

Zhrzená pravice, které voliči spočítali, čím zemi vážně poškodila, se ani netají, že pro ni jsou závazné jen volby, v nichž by uspěla sama. Demokracii je tak potřeba bránit právě proti ní. Pro KSČM je to rozhodující priorita.

nezaměstnaných je 8 hodinová pracovní doba. A i pro zaměstnané je spravedlivá odměna za práci často snem. O výši minimální mzdy jsou vedeny spory s těmi, kteří berou měsíčně nejmeně sto tisíc měsíčně a vykřikují, že v případě jejich zvyšování hrozí větší nezaměstnanost. Podobný křik spustili k záměru Babišovy vlády zvýšit důchody zejména starodůchodcům, ale i těm ostatním. Měli by si jeden měsíc žít z důchodu, který pobírá velké procento důchodců často hluboko pod průměrem výše důchodu. Pan místopředseda KDU-ČSL Jan Bartošek měl v besedě na ČT 24 dne 28. února 2018 velkou starost o státní rozpočet v tom smyslu, kde v něm bude nalezeno 39 miliard na vyšší důchody, když navíc prý musíme 2 procenta HDP dát na obranu v rámci NATO, abychom zvládli požadavky kladené „jestřáby“ v podobě generálních tajemníků NATO. Pan Bartoška by spolu s poslankyní a pražskou zastupitelkou za ODS Alexandrou Udženijou měli navštívit bezdomovce v Praze žijící pod mosty a bůhví kde jinde, aby viděli „výsledky“ panování především reformem, v jejichž čele byla ODS po listopadu 1989. Sami jste si odhlasovali 7 procentní zvýšení svých platů za působení ve funkcích poslanců, senátorů apod., což státní rozpočet, pane Bartošku, neohrožuje? Všeobecné hlasovací právo u nás existuje, ale hlasy pro KSČ a pro Miloše Zemana jsou od voličů se základním vzděláním, z venkova a malých obcí, kdežto vzdělaní voliči a hlavně z velkých měst volí ty právě „demokraty“ a Drahoše. Jejich hlasy jsou méně hodnotné a nejsou uznány. Voliči v říjnu a v lednu rozhodli, ale to pro „demokraty“ není to právě ořechové, snaží se je zpochybnit.

Pojďme se společně 1. května sejít, pozdravit se a popovídat si o tom, co se děje a popřát si zdraví a co nejlepší výsledky v dalších volbách 2018.

Kam na oslavy osvobození a 1. máje

(Dokončení ze strany 1)

26. dubna	14 h.	Řečkovice – u pomníku v zámeckém parku
	13 h.	Brno-střed – u pomníku R. J. Malinovského
	16 h.	Ústřední hřbitov
	17, ³⁰ h.	Brno-střed – na Moravském náměstí u Pomníku rudoarmějce
28. dubna	16, ⁴⁵ h.	Bystřec – sraz účastníků u pamětní desky na budově radnice, poté přechod k pomníku npr. Golubenka na ulici Komínská.
1. května	15 h.	Brno-sever – u památníku v Soběšicích

Poznámka: Termíny a časy jsou orientační, mohou být ještě jednotlivými organizátory změněny na základě dohody se spolupracujícími organizacemi.

Pietní akt – kladení věnců

Termín 8. května 2018 v 12 hodin

Místo Pomník rudoarmějce, Moravské náměstí v Brně

Z pověření Generálního konzulátu Ruské federace zveme všechny občany na pietní shromáždění při příležitosti oslav dne vítězství, které se uskuteční ve středu 9. května na Čestném pohřebišti na Ústředním hřbitově. Zahájení v 10 hodin.

1. máj 2018 v brněnské organizaci KSČM

Oslavy 1. máje v Brně bude zabezpečovat Městský výbor KSČM v Brně svoláním tradičního celoměstského shromáždění členů strany a sympatizantů do parku na Moravském náměstí. Zahájení oficiální části v 10 hodin, účast přislíbí s. Pavel Kováčik, předseda poslaneckého klubu KSČM Poslanecké sněmovny PČR. Od 11,³⁰ do 15 hodin diskusní odpoledne účastníků s představiteli KSČM a produkce hudební skupiny Brněnské kredenc.

red

K jednání zastupitelstva města Brna dne 6. března 2018

Již 37. zasedání Zastupitelstva města Brna nebylo ani o nádraží, ani o slohových cvičeních zvaných Strategie Brno 2050, tedy o budoucím rozvoji města, jako spíše o realizování festivalu všelidové zábavy v celkové částce přes 100 mil. Kč. Zřejmě nejlépe by mu slušelo pojmenování *"Naši Furianti"*. Proto se raději ani nediskutovalo o předloženém Souhrnném rozpočtu města Brna na rok 2018, ani o zvýšení výdajů v projektu Zřízení rekreačního plovacího mola na Brněnské přehradě. Málo diskuse proběhlo i k návrhu obecně závazné vyhlášky o nočním klidu, tedy o zkrácení či výjimkách ze zákonné doby nočního klidu. Pak ale to, co jsme my zažívali naživo, a občané viděli v přímém přenosu, se snad nedá ani popsat.

Hned po začátku zasedání se totiž ukázalo, že brněnská vládnoucí koalice „*dnes není ve formě*“, protože po vyřazení dvou zastupitelů ze svých řad, po mediálně avizovaných meziklubových neshodách a především při absenci svých členů neměla zajištění většinu. Projednávání jednotlivých problematických bodů mělo skluz, když zahrnovalo až několikahodinové diskuse, přerušované i návrhy na porady koaličních klubů nebo samotné Rady města Brna.

Konkrétně jsme se zasedli v rámci bodu Schválení rozpočtového opatření na festival Re/publika na kontroverzní *"Seznamce"*, neboli projektu české umělkyně Kateřiny Šedé s názvem EX:PO – Největší československé rande, při kterém se pokusí na základě konkrétních kritérií vytáhnout 1918 nezadaných žen (959) a mužů (959) z internetových seznamek a pozvat je do Brna, kde získají jedinečnou příležitost seznámit se úplně jinak, než bylo doposud běžné (citováno z důvodové zprávy). Z výše uvedených důvodů měla opozice jedinečnou šanci takovému rozhazování veřejných prostředků (celkové náklady tohoto projektu činí 4,4 mil. Kč) říci dost. Bohužel klub sociální demokracie svým jedním hlasem pomohl k prosazení i takového uměleckého projektu. Podle nás místo nesmyslného projektu je lepší raději dát peníze do vybavení škol, na domovy pro

seniory nebo startovací bydlení pro mladé rodiny!

Opětně jsme také dostali na stůl materiál na dotaci spolku Crankazyl, s.r.o. na zvukovou aparaturu pro jimi provozovaný klub, svým programem vystihující určitou současnou módu! A to přesto, že již na minulém zasedání ZMB se na stůl dostaly opakované stížnosti na velkou hlučnost a celonoční rušení s výjezdy městské policie. Světe div se, stížnosti obyvatel z okolních ulic zřejmě nikoho nezajímají, resp. upřednostňuje se zde to, že „*klub má sociální citění, je napojen na brněnské sociální programy*“ (opět citace z důvodové zprávy). Po urputné bitvě, přerušování jednání a opakovaných hlasováních o stažení se podařilo, že tento bod byl nakonec z programu stažen.

Závěrečnou třešničkou na dortu březnového zasedání ZMB byl návrh na úpravu vymezení působnosti 2. a 3. náměstka primátora, jak se oficiálně zaobalilo odvolání z řízení oblasti dopravy pro neschopnost. Bod 133 tak jen naplnil naše očekávání a gesce dopravy byla náměstkovi Hollanovi (za Žit Brno) odebrána. I když by jsme si dokázali představit, že by se mohlo pokračovat i v dalších oblastech jeho působnosti (kultura a sociální služby), což jsme také primátorovi sdělili. V tom však náš hlas již vyslyšen nebyl! I tak věříme, že to bude ku prospěchu věci a řízení oblasti dopravy se zlepší.

Při až neúnosné dopravní situaci ve městě se řešení hledá i ve výstavbě parkovišť systému Park & Ride. Jedno z takových má vzniknout na místě bývalého parkoviště světově známé firmy Zetor Brno, které je na systém městských komunikací napojitelné přes již dnes velmi zatíženou křižovatku Novolíšeňská – Trnkova. Zde jsme požadovali vypracování a předložení dopravní studie řešící kapacitu křižovatky, do které by v dohledné době měla být směřována i doprava z velkého městského okruhu (od Tomkova nám.).

V závěrečných dotazech a podnětech zastupitelů jsme opět vznesli otázku k rekonstrukci bazénů na Riviéře, protože přes naše upozorňování už z odpovědi na naše před-

cházející dotazy bylo jasné, že tato akce se městu Brnu pěkně prodrazí! O kolik to celkem bude raději dodané odpovědi nezmínily, když k dnešnímu datu jsou již účtovány vícepráce za 4 mil. Kč! Náš další dotaz byl vznesen na možnosti řešení vybudování nových sportovních stadiónů. Při neúnosných požadavcích majitele dopravní infrastruktury v oblasti Ponavy je na čase říci, že tedy půjdeme jinam, třeba do prostoru BVV. Vždyť i pan primátor na svém FB profilu připouštěl, že i s jinou variantou je třeba počítat. Řekněme tedy to "B" a vyšleme signál, že město se nenechá vydírat! Také jsme zažádali o doplnění informací o přesunu divize Svoz komunálního odpadu, součásti městské společnosti SAKO. Budeme zejména zvědaví, jakých nových informací se dočkáme ohledně záměrů na využití takto uvolněných pozemků při ul. Černovické!

Helena Sýkorová, Daniel Borecký, Jiří Hráček a Martin Říha za zastupitelský klub KSČM v ZMB

Zastupitelstvo MČ Brno-střed bylo bouřlivé.

Předcházel mu mimořádné zasedání Kontrolního výboru, které bylo svoláno kvůli kauze radního Bártíka k podání vysvětlení nesrovnalostí ve věci objednávky PR služeb pro městskou část. Již podruhé dal najevo svoji aroganci. Odmítl na jednání Kontrolního výboru přijít, poslal tento e-mail: „*Vyřídte, prosím, panu předsedovi kontrolního výboru, že mu nebudu v jeho lynčování dělat šaška, takže se nedostavím (navíc v uvedený čas mám již jiný program). Pokud má však na mne nějaké dotazy, necht' mi je zašle písemně...*“ Za klub KSČM vyjadřujeme zásadní nesouhlas s takovým chováním uvolněného radního, které se dá označit jako pohrdání kontrolním orgánem zastupitelstva!

Kontroverzně na zastupitelstvu byla hodnocena Zpráva o hospodaření městské části Brno-střed. Ze zprávy jasně vyplynul pokles investic do oprav domů, ale i do jiných oblastí. Přes rozpočtová opatření k zajištění investic, jsme stejně nebyli schopni tyto vyčerpat. Náš klub jednoznačně hlasoval proti.

Pozastavili jsme se také nad připraveností materiálů. Jeden, zrovna důležitý, o Povolení hazardu na území MČ Brno-střed byl toho důkazem. Nejdříve musel být doplněn o materiály z Rady města Brna, a následně i o stanovisko ÚHOS. Hlasováním bod o povolení neprošel. V bodě různém zastupitel Štátska tento bod znovu načel a s úpravou bylo hazardu umožněno fungovat na dvou adresách! Komunisté hlasovali dle volebního programu, ve kterém je hazardu vyhlášená nulová tolerance!

V dotazech zastupitelů jsem se zeptal kolik máme žadatelů o byty v naší MČ, zda má vedení radnice ponětí o tom, že je nabízeno na S-realitách přenechání nájmu bytů v nám svěřených nemovitostech. Informoval jsem o převodu vlastnictví domu Leitnerova 7, Brno na třetí osobu a dotazoval se, zda bude opravdu o nájemníky v domě postaráno!

Martin Říha, Klub zast. MČ Brno-střed

STO LIP REPUBLICE

Vysazením stovky lip si kraj připomene výročí vzniku Československa. Rada Jihomoravského kraje na svém únorovém sezení schválila realizaci akce „100 lip – 100 oslav“, kdy bude na stovce vybraných míst jižní Moravy vysázeno 100 lip srdčitých jako připomínka této historické události.

Kraj se s tímto záměrem obrátil na obce a města regionu. „*Chceme zasadit 100 lip srdčitých nejen jako symboly demokracie, ale také jako symboly lidské pospolitosti a hrdosti. Byly to právě lípy, které byly vysazovány v roce 1928 k desetiletému výročí republiky, ve stoleté historii to byly právě lípy, pod nimiž se lidé setkávali, a budou to právě lípy, které budou svědky setkání budoucích,*“ uvedl hejtman Bohumil Šimek.

Na nákup lip budou vyčleněny finance z krajského rozpočtu. Do akce se zapojují také současní zastupitelé kraje. Každý vybere pro jednu lípu místo ve svém působišti či rodišti, kde společně s občany, aktivními spolky, školami a pamětníky lípu vysadí a uspořádá jednu ze sta oslav republiky v rámci Jihomoravského kraje.

První lípa bude vysazena 3. dubna 2018 v Čejkovicích. V termínech duben - červen a září - říjen zasadí 64 lip jednotliví zastupitelé kraje, 18 lip hejtman kraje, 6 lip rektori brněnských univerzit a 12 lip vybrané významné osobnosti kraje.

Mediálním partnerem projektu je Český rozhlas Brno, odborným garantem je Mendelova univerzita v Brně, která poskytne poradenský servis.

did

ZASLOUŽILI SE O ČESKOSLOVENSKOU REPUBLIKU TÍM NEJCENNĚJŠÍM - SVÝMI ŽIVOTY

Sto let od vzniku Československé republiky do dnešních dnů je naplněno velmi různorodými událostmi. Jejich důsledkem je i skutečnost, že republika v původním vymezeném území, v národnostním složení její obyvatel i v pojmenování již neexistuje. **Těch 100 let však nevyplňují jen ty události, které se udály v letech končících osmičkou**, byt jsou v současnosti s oblibou blížíci se až módním „in požadavkům“ hojně připomínány, ale také velmi rozporuplně, často zkresleně, jednostranně a v závislosti na politických cílech objasňovány. Stěží pak mohou některá taková hodnocení předurčovat dění a dobrou budoucnost národa, státu, či obce, nemluvě již o tolik žádaném a potřebném sjednocování společnosti.

Závažným a poučným časovým úsekem ve stoleté historii republiky je bezesporu období „*Protektorátu Böhmen und Mähren*“. Proč? To lépe a přesvědčivěji než já odhalují výroky hlavních architektů a plánovačů tehdejšího dění a osudu českého národa a státu:

Reinhard Heydrich - na začátku své kariéry v Protektorátu 2. října 1941 v Černínském paláci Pražského hradu jasně a jednoznačně vytýčil vedoucím funkcionářům gestapa a okupačních německých úřadů strategický plán fašistů: „**Mám úmysl, který schvaluje i Vůdce. Tento prostor poněmčít. Jednou se musí stát německým a Čech tady nemá co pohledávat.**“

Ani jemu - třetímu nejmočnějšímu muži tehdejší Velkoněmecké říše, však nerostly stromy až do nebe. Za necelých 9 měsíců - 9. června 1942 v Berlíně - po státním pohřbu zmíněného Heydricha, který podlehl následkům atentátu, **Adolf Hitler vyhrůžoval** na krátké audienci protektorátní vládní delegaci v čele s Emilem Háchou: „**Buď se stanou poměry v Čechách a na Moravě pro mě únosné a český lid se změní pod vaším vedením, pane prezidente, a pod vaší vládou, pánové, nebo nedovedete změnit poměry a pak bude český národ z Evropy vyhnán!! Ne-postaví-li se Češi za Říši, vezmu vám vaši zem! Nic mi nemůže zabránit přesídlit milióny Čechů!! Necouvnu ani před nejkruťejšími opatřeními!!**“

Hned následující den 10. června 1942 od časného rána proběhla akce LIDICE jako názorná ukázka, výstraha i potvrzení

toho, že vyhrůžka nepředstavovala jen slova „*do větru*“. Za 14 dní stihl stejný osud vesničku LEŽÁKY. Pouze s rozdílem, že všichni obyvatelé včetně 16leté Helenky Skalické byli popraveni v Pardubicích. Všechny děti „obdržely“ jako neschopné poněmčení tzv. „*zvláštní zacházení*“, stejné jako děti z Lidic - tj. v plynové komoře, kromě dvou sester Štulkových - jednoroční a 2 a půl leté, které byly dány německé bezdětné rodině k poněmčení a osvojení.

V roce 2012 na pietní vzpomínce k 70. výročí vyhlazení osady Ležáky pak jedna ze sester Štulkových - Marie - se zmínila o návratu takto: „**Vrátila jsem se 1 rok po konci války a uměla jen německy. Dvě rodiny jsem měla a o obě jsem přišla. Jak o vlastní rodiče, tak i o rodiče v Německu.**“ Tehdejší prezident republiky **Václav Klaus** tam k těmto tragickým událostem vyslovil závažná slova: „**JEN MÁLO SCHÁZELO, ABY SE OSUD OBYVATEL LIDIC A LEŽÁKŮ STAL OSUDEM MILIÓNU NAŠICH SPOLUOBČANŮ!**“ Tato slova jsou i v současnosti aktuální i pro královopolské občany - k posouzení kdo, či kteří zabránili uskutečnění strategického plánu německých fašistů, ale i toho, zda bychom dnes vůbec slavili výročí vzniku republiky zde, nebo bychom byli tam, kde v roce 1941 plánoval Heydrich: „**Ty, kteří k poněmčení nejsou způsobilí, odešleme do prostoru kolem Ledového moře, kde budou koncentrační tábory ideální domovinou také i pro 11 miliónů Židů z Evropy**“. Ke vzpomínkovým akcím v Králově Poli k historickému stému výročí vzniku Československa proto bude také patřit

PIETNÍ SHROMÁŽDĚNÍ OBČANŮ

k uctění památky padlých rudoarmějců v bojích proti fašismu při osvobozování Králova Pole z německé okupace v dubnových dnech roku 1945, které se uskuteční

v úterý 24. dubna 2018 v 16 hodin

u památníku na Božetěchově ulici

organizované občanskými sdruženími a organizacemi - Sdružením občanů na ochranu památníků osvoboditelů z roku 1945, Česko-ruskou společností, Společností Ludvíka Svobody a dalšími.

Alois Zlatníček, zastupitel za KSČM

PŘED X. SJEZDEM KSČM

15. března 2018 se konala v rámci diskusního čtvrtku beseda s brněnskými delegáty X. sjezdu KSČM. O vhodnosti vybraného tématu svědčí zájem téměř čtyř desítek přítomných (kromě delegátů) a živá diskuse. Za klad lze považovat přítomnost všech sedmi delegátů zvolených na konferenci MěV KSČM, tj. Oldřich Duchoň, Jiří Hráček, Václav Fišer, Věra Klontza, Martin Říha, Anna Štofanová a Tomáš Vokoun. Snadnou práci v řízení besedy neměl s. Jaroslav Crha, člen MěV KSČM.

Na počátku s. Štofanová seznámila přítomné s hodnocením výsledků voleb do PS PČR 2017 (10. zasedání ÚV KSČM 16. 12. 2017). Výsledek 7,76 % pro KSČM je nejhorším volebním výsledkem za celou dobu existence KSČM. Straně se ve volbách nepodařilo získat voliče a část jich dokonce přešla k hnutí ANO a k SPD.

Pro závažnost situace bylo rozhodnuto o konání jednodenního X. sjezdu KSČM (Nymburk 21. 4. 2018), sjezdu, který je nejvyšším orgánem strany. Co od sjezdu delegáti očekávají? Především kvalitní analýzu. Je skutečností, že každý, kdo na ní bude pracovat, tam nechá kromě objektivit také kousek svého já. Proto bude třeba odpovědně vybírat jednotlivce, kteří se na tom budou podílet.

Je třeba zpracovat program strany, který by napomohl sjednocení současné členské základny. Nezapomínat na Stanovy strany, které je třeba upravit pro současnost. Náš program musí být čistý, srozumitelný, spravedlivý, objektivní atd.

Nemělo by se zapomínat na prezentaci KSČM. Aby to byla komunistická strana, aby byla taková, pro lidi přitažlivá, že ji budou volit. Aby i mladí měli o ni zájem. Dnes v KSČM máme určité kastovnictví,

což jistě není správné. Musí to být komunistická strana nová, aby její fungování odpovídalo současnému 21. století. Je správné si připomínat dějiny, poučovat se z minulosti, ale přitom nezapomínat, že dnes jsou podmínky už zcela jiné. Odlišná byla situace v době konání V. sjezdu KSČ, jiná v době Února 1948. Na jinou, novou situaci je třeba na X. sjezdu správně reagovat.

Vzhledem k úkolům vyvstává otázka, zda jednodenní sjezd je schopen splnit všechny požadované úkoly? Všichni se shodli na odpovědi: „**Ne!**“ Sjezd musí zvolit nové vedení, které by úspěšně zvládlo krátkodobé a dlouhodobé úkoly. Část zabere hodnocení uplynulého období, vystoupení prezidenta ČR a kolik času zbývá pro diskusi?

Jestli sjezd vše nestihne, tak se nabízí dvě možnosti řešení:

1. Sjezd přerušit a pokračovat v něm až do splnění požadovaných úkolů.
2. S XI. sjezdem KSČ počítat v r. 2020. V období mezi sjezdy zorganizovat programovou konferenci a konferenci pro život strany a stranické ekonomické problémy.

Na rozdíl od hodnocení KSČM některými současnými čelními funkcionáři je naše KSČM v krizi a je třeba se se současným stavem poprat už na X. sjezdu, abychom v příštích volbách (říjen 2018) nedopadli stejně neúspěšně nebo dokonce ještě hůře.

Diskusní čtvrtek potvrdil, že naši delegáti jsou na X. sjezd připraveni. Tak ať se jim naše, jejich požadavky, přání podaří úspěšně splnit.

Josef Vondrák

DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ ODCHÁZENÍ V REŽII MIROSLAVY NĚMCOVÉ

Uskutečnilo se 8. března 2018 během projevu Miloše Zemana po vstupu do jeho druhého funkčního období v úřadu. Vydatně asistovali poslanci TOP 09 Dominik Feri (pochopitelně Miroslav Kalousek se pochlubil, že M. Zemanovi neblahopřál ke zvolení na Hrad), Helena Langšádlová, Markéta Pekarová Adamová (*zanícená bojovnice proti zvyšování minimální mzdy a důchodů, poněvadž na ně není dost peněz v rozpočtu státu, je na obrazovce TV častěji než M. Kalousek*), europoslanec a novopečený předseda TOP 09 Jiří Pospíšil podírající člena různých politických hnutí a stran po listopadu 1989 a držitele několika cestovních pasů Karla Schwarzenberga, další tři poslanci za TOP 09, z KDU-ČSL Marian Jurečka, Marek Výborný a 2 další a 1 senátor. Veřejnoprávní TV je všechny poctivě během projevu prezidenta uváděla, jak odcházejí – bylo to pro ni pořádné sousto několikrát v dalších relacích TV opakované.

Co bylo důvodem jejich počínání?

Prezident republiky si dovolil uvést, že podle studie Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy zpravodajství České televize bylo výrazně ovlivněno její přichylností k TOP 09 a předpokládá, že vzhledem k nedávným volebním výsledkům této strany se stane ČT poněkud vyváženější (*ale kdepak, ani náhodou, kritika každého výroku, aktu, postupu při jednání o vládě a i toho, co neučiní, vydatně pokračuje, jak posluchači ČT mohou sledovat*). Prezident republiky si dovolil uvést názor skupin lidí, že ti, kteří jejich názor nezastávají, jsou lůza a připomněl větu z opery Bedřicha Smetany: *My nejsme lůza, my jsme lid. A připomněl názor jednoho komentátora, že v nejbližších 5 letech zemře půl miliónu stoupenců M. Zemana a díky tomu bude voličská mapa poněkud jiná, což mu může být jedno. Obludnost tohoto výroku považuje M. Zeman za dostatečný argument, proč nemá rád některé novináře a ostatně oni ho nemají rádi, takže je to vzájemně naprosto vyrovnané.*

Zejména část projevu Miloše Zemana po uvedení do úřadu prezidenta vyvolala údiv, nepochopení a otevřenou zamítavou kritiku – bylo prý vhodné v tak významné chvíli tak hovořit? Nebylo by od věci tak hovořit někde na setkání s občany? Ale kritici zapomínají, že celých 5 let od první přímé volby Miloše Zemana na Hrad denně od rána do večera nevynechali zpracovatelé pořadů veřejnoprávní TV žádnou příležitost doslova si kopnout do M. Zemana.

Co jsme pět let slyšeli, četli v médiích? V čele státu stojí notorický lhář, kuřák, pijan, nedodržující Ústavu České republiky a jejich zákonů, pakuje se s Andrejem Babišem, estébákem, podvodníkem a zlodějem dotací pro Čapí hnízdo atd. Vystupovali stále stejní, Miroslav Kalousek, Petr Fiala, Pavel Bělobrádek atd. To byly a jsou desítky minut věnovaných projektu Antizeman. Takže M. Zeman považoval za potřebné odpovědět na stejné vlně veřejnoprávní TV před všemi tak, jak oni vystupovali proti němu.

Uvedená problematika má daleko větší rozměry, velice dobře ji charakterizoval týdeník Echo č. 5 z 1. února 2018. Za největší nešvar především veřejnoprávních moderátorů považuje redaktorka Lenka Zlámalová to, že se v rozhovorech často soustřeďují spíše na sebe než na zpovídaného, otázky využívají k exhibici, co všechno si o daném problému nastudovali, stylizují se do expertů na daňovou optimalizaci, ústavních právníků a nejčastěji do geopolitických strategií (*a zejména David Borek pozve hosta, má velké povídání o daném problému a naznačí, jak by host měl podle Borkovy představy hovořit a běda, když odpovídá jinak, Borek se zeptá Chápu to správně?*). Lenka Zlámalová uvádí, že Světlana Witowská takto nepostupuje, moderuje přesně, minimalisticky a efektivně a divák se dozvěděl v příjemné atmosféře o člověku, kterého Witowská zpovídala. Navíc, byla hvězdou veřejnoprávní televizní debaty Miloše Zemana a Jiřího Drahoše, a nikoliv Václav Moravec. Ten udělal televizí dobrou službu tím, že se uvádění prezidentského duelu vzdal. Je už za zenitem, přibývá momentů, kdy se Moravec, zjevně přesvědčený o vlastní kompeten-

ci podložené dlouholetou zkušeností, křečovitě předvádí, kdy dává okázale najevo, že toho o diskutovaných tématech ví přinejmenším stejně jako jeho hosté. Často to pohříchu připomíná víc kavárenskou disputaci než snahu vytáhnout z hosta pro diváka co nejvíc (*ale jemu jde především o to zjistit, jak bude poslanec, senátor, ministr jednat, varují hosty a diváky statistikami možných výsledků těch či oněch, pitváním problémů v daném období. A už místností, v níž diskuse probíhají, umístění nad Prahou, je zdůrazněno, že i on, Václav Moravec, se názvem pořadu vznášá nade vším společně s rektory vysokých škol v čele s rektorem Univerzity Karlovy*). Lenka Zlámalová má pravdu, uvádí-li, že Witowská předvedla schopnost nabídnout výrazně lepší, po všech stránkách kvalitnější politickou debatu než Václav Moravec (*zrušme pořad Otázky Václava Moravce, zavedme Otázky ČT uváděné S. Witowskou*).

V besedě na ČT 24 12. března 2018 veřejnoprávní generální ředitel řekl, že dlouhodobé sledování pořadů ukazuje nevyváženost pořadů a odbyl prezidentova slova tím, že Fiala hovoří pomalu a Babiš rychle. A Moravcův pořad patří k nejsledovanějším (*takže se ho tak snadno k nedělnímu obědu nezbavíme*). A v rozhovoru pro Deník 3. března 2018 řekl, že zaměstnanci TV mají zakázáno zveřejňovat svůj plat a že statisíce měsíčně nebere, že jeden ze žadatelů o zveřejnění Moravcova platu Zdeněk Koudelka bere nyní na státním zastupitelství přes sto tisíc a že jeho plat této výše nedosahuje. Pokud jde o osobní údaje, redakce Deníku uvedla: PhDr. Václav Moravec, PhD. et PhD. - doktoráty získal na Filozofické fakultě v Ostravě a na pražské FAMU. Narodil se 25. června 1974 v Ústí nad Orlicí.

Před zahájením televizního přenosu z udělování filmových Českých lvů 10. března 2018 vystoupil režisér Jan Svěrák a přečetl text nazvaný Pět vět na obranu České televize, která čelí největšímu útoku na svoji nezávislost od roku 2000. Tento útok je veden ze strany konkrétních politiků a s nimi svázaných vlivových, podnikatelských a mediálních skupin. Pilířem demokracie jsou nezávislá média, proto je útok na ČT zároveň útokem na demokracii v České republice. Zdeněk Svěrák navodil příslušnou atmosféru. Režisérka Olga Sommerová se vyjádřila, že ČT nepatří žádnému oligarchovi, ale občanům a vyzvala filmaře a všechny občany ke společné obraně ČT (*nebudou opět pospávat v televizi jako v roce 2000?*). Kostýmová výtvarnice Simona Rybáková oceněná za film Milada o Miladě Horákové, kterým přispěla k tomu, abychom nezapomínali, jak to bylo a jak bychom nechtěli, aby to bylo v budoucnu. Delegace oceněná za seriál Svět nad hlavou uvedla, jaká to v 80. letech byla obrovská totalita. A jeden z režisérů seriálu Marek Najbrt vyzval diváky, aby nevolili Zemana. Herečka Jitka Čvančarová řekla, že často není samozřejmé, že vyhrává pravda a láska. A herečka Zuzana Krónarová poprosila, abychom nedopustili, aby se nám arogance moci pošklevovala a bránila svobodě a demokracii (*ona i další zapomněli dodat – svobodu a demokracii pro nás a pro naše postavení ve společnosti a nikoliv pro ostatní*).

Na archy petice, které Jan Svěrák rozdál mezi přítomné, se podepsalo 370 účastníků večera. Připomeňme si je v jejich pořadech vysílaných v České televizi.

Karel Janiš

Komise ideově výchovné práce MěV KSČM v Brně

srdečně zve na **DISKUSNÍ ČTVRTEK,**

který se uskuteční **19. dubna 2018 v 17 hodin**

na MěV KSČM v Brně, Křenová 67, sál v 2. posch.

"ZÁVĚRY MĚSTSKÉ KONFERENCE"

Úvodní slovo k tématu:

Jaroslav CRHA, člen VV MěV KSČM Brno

BRNĚNSKÉ ROJENÍ DESETI KOSMONAUTŮ DALO PODNĚTY PRO BUDOUCNOST

Rojením deseti kosmonautů z devíti evropských zemí žili 7. 3. Technické muzeum v Brně, Hvězdárna a planetárium v Brně na Kraví hoře i občané v ulicích moravské metropole při příležitosti oslav 40 let od letu prvního Čechoslováka Vladimíra Remka do kosmu. Byl první návštěvník vesmíru z jiné země, než z SSSR nebo USA.

Po Brně se tento den procházeli s Vladimírem Remkem a debatovali s lidmi i jeho kosmičtí kolegové - Ivan Bella (Slovensko), Miroslaw Hermaszewski (Polsko), Sigmund Jähn (Německo),

Farkas Bertalan (Maďarsko), Dumitru-Dorin Prunariu (Rumunsko), Jurij Romaněnko (Rusko), Roman Romaněnko (Rusko), Franz Viehböck (Rakousko), Frank De Winne (Belgie). Přítomen byl též kosmonaut - kandidát či Remkův případný náhradník Oldřich Pelčák. Kosmonauty provázela mj. Generální konzul Ruské federace v Brně Alexander Nikolajevič Budajev. Šlo o ohlédnutí za čtyřicetiletou událostí a o zviditelní Brna na kosmické mapě světa. Tedy města, ve kterém Remek v klukovském věku vášnivě navštěvoval astronomický kroužek na brněnské hvězdárně a později zde vystudoval na Vojenské akademii, profesní obor pilotování letadel. Veřejnost se setkala s Remkem a ostatními kosmonauty při besedě na brněnské hvězdárně, kde měli zájemci k užití zvláštní dopisnice a speciální poštovní razítko.

Sraz evropských kosmonautů v Brně bylo nejen vzpomínání, avšak zejména pro mladé dalo podněty k zamyšlení o souvislostech ve světovém dění a k poučení pro budoucnost! Na počest evropských kosmonautů zorganizovala Univerzita obrany čestný přelet vojenských letounů Gripen nad Brnem.

Remkova cesta ke hvězdám po 40 letech

Je 2. březen roku 1978, 15 hodin 28 minut. Na oběžnou dráhu planety Země vynáší raketa Sojuz-U kosmickou loď Sojuz 28. Míří k vesmírné orbitální stanici Saljut 6. Sojuz 28 má dvoučlennou posádku. Na její palubě je první kosmonaut z jiné země, než je Sovětský svaz nebo Spojené státy americké - Vladimír Remek. Československá kosmonautika slaví světový úspěch.

Letos je to přesně 40 let od tohoto letu do vesmíru. Vladimír Remek (1948) a velitel lodi Alexej Gubarev (1931-2015) prožili ve vesmíru 7 dní, 22 hodin, 17 minut. Jednalo se o první mezinárodní posádku v historii kosmických letů. V rámci programu Interkosmos se 3. března v 17 hodin a 6 minut spojila jejich loď s kosmickou orbitální stanicí Saljut 6 a Gubarev s Remkem se přivítali se členy posádky stanice Jurijem Romaněnkem (1944) a Georgijem Grečkem (1931). (Časové údaje jsou uvedené v UTC = světovém koordinovaném čase.)

Technické muzeum v Brně ve spolupráci s Hvězdárnou a planetáriem Brno nabízí návštěvníkům od 7. 3. do 10. 6. 2018 připomenutí tohoto výročí výstavou s názvem Vladimír Remek -

cesta ke hvězdám aneb 40 roků od letu prvního Čechoslováka do kosmu. Kromě osobních věcí kosmonautů, původních obalů od potravin a fotografií se návštěvníci více dozvědí o programu Interkosmos.

Lahůdkou pro návštěvníky je v tomto muzeu československá státní vlajka, kterou symbolicky položil na povrch Měsíce Eugene Cernan - poslední muž, který doposud vstoupil na tuto přirozenou družici Země. Cernan, velitel kosmické lodi Apollo 17, tak učinil z úcty ke svým předkům v roce 1972. O dva roky

později ji přivezl do Československa, ale nikdo se neodvážil ji z rukou amerického astronauta převzít.

„Vlajka byla uložena díky tehdejšímu řediteli Astronomického ústavu ČSAV v podzemí největšího dalekohledu u nás. Po roce 1989 byla vlajka přenesena a vystavena na pilíři dalekohledu. Návštěvníci Ondřejovské hvězdárny Astronomického ústavu AV ČR si ji

mohou prohlédnout z návštěvnícké galerie dalekohledu při prohlídkách pro veřejnost vždy od května do září,“ uvedl Pavel Suchan z Astronomického ústavu AV ČR. Na brněnské výstavě byla k vidění pouze do konce března.

Další lahůdkou je Krteček, známá dětská postavička, která se také proletěla kosmem. V roce 2011 ji do raketoplánu Endeavour vzal americký astronaut Andrew Feustel na Mezinárodní kosmickou stanici. Jak při návštěvě Československa Feustel uvedl, Krtek se mimo stanici nedostal, protože pro něj nikdo nevyrobil tak maličký skafandr. Většinu času se vznášel na stanici. Ale pozor, na zadečku má přišitý suchý zip, kterým jej kosmonauti mohli v případě potřeby přilepit na stěnu. Ovšem vesmírný Krteček je jiný než ti, které si lze koupit na Zemi. Celková hmotnost všeho, co si mohli vzít členové posádky na palubu, byla 700 gramů. Krteček tedy musel být co nejlehčí a navíc nehořlavý.

Československou státní vlajku do TMB zapůjčil Astronomický ústav Akademie věd České republiky. Krtka astronauta pak Astronomický ústav AV ČR / Česká kosmická kancelář / Velvyslanectví Spojených států amerických.

Jako doplnění výstavy Vladimír Remek - cesta ke hvězdám nabízí brněnská hvězdárna a planetárium pro malé i velké zájemce aktivity věnované vesmíru. Pokud si myslíte, že jste si výstavu prohlédli opravdu pozorně, bude pro vás snadné vyplnit kvíz o výpravě Vladimíra Remka do kosmu. Kvíz najdete přímo ve výstavě. Vyhrát můžete knížky o kosmonautice.

Interaktivní program dále pokračuje v Technické herně. Na časové ose si můžete vyzkoušet své znalosti z kosmonautiky od prvního Sputniku až po lety amerických raketoplánů. Dále můžete přiřazovat známé výroky k osobnostem, hledat rozdíly mezi obrázky nebo si zahrát domino. Chybět nebude ani oblíbené puzzle, tentokrát samozřejmě s tematikou vesmíru, a další aktivity.

Text a foto - Václav Žalud

Martin Říha a Oldřich Duchoň s kosmonauty Vladimírem Remkem a Oldřichem Pelčákem.

ODEŠEL VELIKÝ POLITIK A STÁTNÍK – II.

V moskevské Pravdě byla 20. června 1950 uveřejněna stať J. V. Stalina pod názvem **O marxismu v jazykovědě**, v níž vydatně přispěl k marxisticko-leninské teorii. Uvedl, že specifické zvláštnosti základny spočívají v tom, že základna slouží společnosti ekonomicky, kdežto nadstavba politickými, právními, estetickými a jinými idejemi a vytváří pro společnost příslušné politické, právní a jiné instituce. A zvláštnosti jazyka spočívají v tom, že jazyk slouží společnosti jako prostředek styku mezi lidmi, jako prostředek výměny myšlenek ve společnosti, jako prostředek umožňující lidem vzájemně se dorozumět a organizovat společnou práci ve všech sférách lidské činnosti v oblastech výroby, ekonomických vztahů, politiky, kultury, ve veřejném životě i ve způsobu života. Proto je jazyk předmětem studia samostatné vědy – jazykovědy. Jazyk podle J. V. Stalina nelze zařadit ani do kategorií základen, nadstavby, ale ani do kategorie „mezijevů“, ležících mezi základnou a nadstavbou, protože takové „mezijevy“ neexistují.

Časopis Bolševik uveřejnil 18. září 1952 velikou stať J. V. Stalina **Ekonomické problémy socialismu v SSSR**. Vyslovil se v ní k návrhu učebnice politické ekonomie, k návrhům na její zlepšení i odstranění chyb v ní. Všechny v ní prozkoumal zákony společenské výroby a rozdělování materiálních statků v socialistické společnosti, definoval vědecké základy vývoje socialistické společnosti a ukázal i cesty postupného přechodu od socialismu ke komunismu, a tak pozvedl marx-leninskou politickou ekonomii na daleko vyšší stupeň. Vzhledem k dalšímu vývoji J. V. Stalin určil základní zákony soudobého kapitalismu i socialismu, které určují podstatu daného způsobu výroby, všechny hlavní stránky a procesy jeho zřízení. Dokázal, že hlavními rysy a požadavky základního ekonomického zákona kapitalismu je zabezpečení maximálního zisku vykořisťováním, zbídačováním a ožebračováním většiny obyvatelstva dané země, zotročováním a soustavným olupováním národů jiných zemí, válkami i militarizací národního hospodářství, využíváním k zabezpečení nejvyšších zisků. A základními rysy a požadavky základního zákona socialismu jsou zabezpečení maximálního uspokojování neustále rostoucích hmotných a kulturních potřeb celé společnosti, nepřetržitým růstem a zdokonalováním socialistické výroby na základě nejvyšší techniky. Cílem výroby není zisk, ale člověk s jeho potřebami uspokojování hmotných a kulturních potřeb. Šlo o zdrcující ránu obhájčům kapitalismu podle Zprávy ÚV VKS(b) na XIX. sjezdu strany v roce 1952.

Leningradské organizaci VKS(b) věnoval J. V. Stalin v roce 1926 obsáhlou stať **K otázkám leninismu**, k níž se vrátil k brožurě O základech leninismu z roku 1924 a vyvracel teze, které formuloval G. J. Zinovjev (1883-1936), který v roce 1926 vytvořil s Trockým opoziční blok, poražený v roce 1927. Současně J. V. Stalin zdůraznil, že hlavní věcí v leninismu je diktatura proletariátu, nikoliv otázka rolnická, že vůdkyní v systému diktatury proletariátu je komunistická strana, která nesdílí a nemůže sdílet vedení s jinými stranami, že pákami v systému diktatury proletariátu jsou dělnické odbory, sověty se svými složkami v centru i v krajích jako masové organizace pracujícího lidu měst a venkova, družstva všeho druhu, svaz mládeže jako zdroj mladých záloh pro všechny ostatní masové organizace ve všech odvětvích správy a strana proletariátu, jeho avantgarda, bez jejíž úlohy jako vůdčí síly je nemožná poněkud trvalejší a stabilnější diktatura proletariátu. Z úvah V. I. Lenina vyvodil J. V. Stalin, že autorita strany je budována na důvěře dělnické třídy ve stranu, a tato důvěra je získávána dlouhotrvající činností strany mezi masami, správnou politikou strany, dovedností strany přesvědčovat masy na základě jejích zkušeností a správnosti politiky strany – bez těchto podmínek je autorita strany buď prázdnou frází nebo nadutost a dobrodružství. V polemice s G. J. Zinovjevem J. V. Stalin obhajuje vítězství socialismu v jedné zemi důrazem na vyřešení

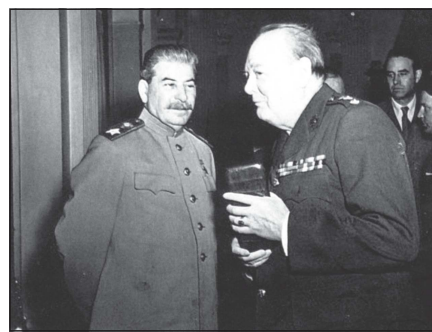
rozporů mezi proletariátem a rolnictvem vnitřními silami země, na uchopení moci proletariátem k jejímu využití k vybudování úplné socialistické společnosti za sympatií a podpory proletářů jiných zemí i bez předběžného vítězství proletářské revoluce v jiných zemích.

V několika projevech na konci 20. let minulého století J. V. Stalin varoval před pravým nebezpečím ve VKS(b), že značná tendence, náchyllost jedné části komunistů odklonit se od generální linie strany k buržoazní ideologii, že vítězství tohoto pravého nebezpečí ve straně by znamenalo nesmírné posílení kapitalistických živelů v zemi, zeslabení proletářské diktatury a posílení vyhlídek na obnovu kapitalismu. J. V. Stalin poukázal na to, že přes nastolení diktatury proletariátu a budování socialistického průmyslu spojeného s rolnickým hospodářstvím kořeny kapitalismu nebyly dosud vyrvány – tkví ve výrobě zboží, v malovýrobě ve městech a zejména na venkově. A pokud je malovýroba masovým jevem, jsou podmínky, které obnovu kapitalismu dělají možnou. A J. V. Stalin vyvodil později velice kritizovaný a odsouzený závěr, že v tehdejšímu stadiu vývoje se třídní boj zostřeje a odpor kapitalistických živelů měst i venkova zesílí a budou tak činit, neboť vidí, že nastávají poslední dny jejich existence. J. V. Stalin připomněl názor V. I. Lenina, že střední vrstva městské i venkovské vydávající ze svého středu denně a každou hodinu malé i velké kapitalisty a činí seč mohou, aby ubránily svoji existenci. Uvedl dále, že v dějinách se nestalo, aby umírající třídy nevyzkoušely všechny síly, které ji zbyly, k uhájení své existence – v tom spočívá sociální základ zostření třídního boje.

Nedílnou součástí **Dějin VKS(b)**, kterou z největší části zpracoval J. V. Stalin, je kapitola O dialektickém a historickém materialismu. V ní nastínil hlavní rysy marxistické dialektické metody, marxistického filozofického materialismu a historického materialismu. Charakterizoval pět hlavních typů výrobních poměrů: prvobytně-pospolný, otrokářský, feudální, kapitalistický a socialistický. A zopakoval formulaci podstaty historického materialismu, kterou Karel Marx podal v roce 1859 v předmluvě ke Kritice politické ekonomie... lidé vstupují do určitých na své vůli nezávislých poměrů odpovídajících určitému stupni jejich materiálních produktivních sil... J. V. Stalin se již v roce 1907 v stati **Anarchismus nebo socialismus** zabýval dialektickou metodou, materialistickou teorií a proletářským socialismem (viz Stalin, Spisy I, Svoboda Praha 1949, s. 274-356). Stalin v předmluvě k pracem z let 1901-7 uvádí okolnosti jejich vydání.

V **projevu na XVIII. sjezdu VKS(b)** z 10. března 1939 J. V. Stalin zdůraznil, že vyškolicí kádry ideologicky a zocelit politicky tak, aby se mohly samostatně orientovat ve vnitřní a mezinárodní situaci a v otázkách řízení země, bylo by možno pokládat všechny otázky z 9/10 za vyřešené. Jeden obor je pro bolševiky nepostradatelný: marxisticko-leninská věda o společnosti, o vývojových zákonech společnosti, o vývojových zákonech proletářské revoluce, socialistické výstavby. Hovořil o významu vydání Dějin VKS(b) a o potřebě různých kurzů pro zvýšení znalostí marxisticko-leninské teorie pro kádry všech stupňů. Věnoval se též problematice socialistického státu a sovětské inteligence, nejasnostem a zmatkům, které v diskusích o těchto problémech existovaly.

Karel Janiš

Stalin a Churchill v roce 1943 v Teheránu.

140 LET OD ZALOŽENÍ SOCIÁLNÍ DEMOKRACIE

7. dubna 1878 byla v hostinci U kaštanu v Břevnově u Prahy založena Československá sociálně demokratická strana za účasti 15 delegátů z Čech, Moravy a z Vídně. Byli to kovář Josef Bernásek, zámečníci Josef Kaňka a František Nechvíle, strojník Václav Černovický, horník František Choura, truhlář Václav Sedmidubský, krejčí Josef Mařáček, sedlák Čeněk Zich, zlatník Norbert Zoula, pekař Ferdinand Schwarz, člen ÚV rakouské sociální demokracie, vysokoškolská studenti práv Jindřich Seidel a Vladimír Vyhnaal a filozofie Jan Korec. Nejvýznamnějšími delegáty byli koovolitec Josef Boleslav Pecka (1849-1897) a krejčí Ladislav Zápotocký (1852-1916), kteří byli redaktory dělnického tisku a průkopníci socialismu v našich zemích. Patřil k nim i Josef Hybeš (1850-1921), který byl v nepřítomnosti zvolen za člena kontrolní komise strany. Z Brna a z Ústí nad Labem nebyl na sjezdu přítomen žádný delegát. Sjezd za požadavky uvedl všeobecné a přímé volební právo pro všechny občany od 20 let, úplnou svobodu tisku, spolčování a shromažďování, oddělení církve od státu a školy od církve, bezplatné školství, zavedení dohlídky zdraví dělníků, obživa prostředky a obydlí, pracovní doby 10 hodin, omezení práce žen a zákaz dětské práce v továrnách, odstranění nepřímých daní a zavedení přímé progresivní daně z příjmů a dědictví, nezávislost komunikačních prostředků, bank, spořitelna na obcích nebo státu, stejně tak u soudů, volbu soudců lidem, zrušení trestu smrti (*požadavky sjezdu v hospodářské a sociální oblasti se staly aktuálními po návratu ke kapitalismu po listopadu 1889*).

Policie se brzy dozvěděla o konání sjezdu, i když konkrétní údaje politické získali při domovní prohlídce u Josefa Boleslava Pecky v podobě zápisu o sjezdu. Koncem roku 1878 byli delegáti obviněni pro přečin proti veřejnému pořádku z hlediska tajného spolčování a odsouzeni na 2 až 4 měsíce vězení.

Ustavující sjezd naší sociální demokracie je na počátku její existence do dnešních dnů. Je naší nejstarší politickou stranou. Není marné se jen krátce zmínit o jejím vývoji. Rozvoj jejího působení výrazně vzrostl v 90. letech 19. století mezi dělnictvem i v politickém životě. V roce 1893 se ustavila jako samostatná strana v rámci celorakouské sociální demokracie a od roku 1897 vydávala deník Právo lidu. V letech 1905-1907 stále v čele úsilí získat všeobecné hlasovací právo a ve volbách v roce 1907 se stala u nás nejsilnější politickou stranou. Potýkala se s vlastním postojem k řešení národnostní otázky v rakouské sociální demokracii,

Karel JANIŠ

který byl ovlivněn teorií kulturně-národnostní autonomie. Spory v této věci pokračovaly i za 1. světové války. Naše i další sociálně demokratické strany, např. v Německu i v Rusku, vycházely ze stanovisek Karla Marxe a Bedřicha Engelse v době I. internacionály (1864-1876) a v prvních letech existence II. internacionály od jejího založení v roce 1889. Protože sociální demokratické poslanecké kluby v mnoha zemích byly početně velmi silné, byla postupně revoluční orientace na svržení kapitalismu opuštěna a až na výjimky krok k řešení problému v pojetí III. (Komunistické) internacionály většina sociálně demokratických stran neučinila. V našich poměrech to byl Bohumír Šmeral (1880-1941), který uvnitř sociální demokracie vytvořil v roce 1919 tzv. marxistickou levice, která v konečném stadiu vedla k rozkolu v sociální demokracii a k založení nové strany – Komunistické strany Československa v květnu 1921.

Po vzniku ČSR se strana přejmenovala na Československou sociálně demokratickou stranu dělnickou. Byla zastoupena ve většině vlád I. republiky ministry, jimiž byli R. Bechyně, A. Meissner, I. Winter, I. Déřer, J. Nečas. Na podzim 1938 byla strana organizačně přeměněna v Národní stranu práce v letech 1938-1939 a za okupace členové sociální demokracie byli účastníky odboje. V roce 1945 byla strana obnovena pod názvem Čs. sociální demokracie jako jedna ze stran Národní fronty a Zdeněk Fierlinger se stal předsedou naší první poválečné vlády. Ve straně vznikly tři proudy – levicový, Zdeněk Fierlinger, pravicový, Václav Majer a středový, Bohumil Laušman. Na brněnském sjezdu v roce 1947 byl právě Laušman zvolen do čela strany po Fierlingerovi. Spory ve straně pokračovaly ve dnech 20. - 25. února 1948 a skončily vítězstvím levicového proudu. Když 27. června 1948 došlo ke sloučení Čs. sociální demokracie s KSČ na základě marxismu-leninismu, jak bylo uvedeno v prohlášení sjezdu, funkcionáři i členové, kteří s tímto rozhodnutím nesouhlasili, byli později šikanováni a pronásledováni. Někteří funkcionáři odešli do emigrace a pokračovali v činnosti.

V roce 1968 došlo k neúspěšnému pokusu obnovit činnost strany. Došlo k tomu až po listopadu 1989 oddělením se z Občanského fóra. V roce 1993 byl do čela ČSSD zvolen Miloš Zeman, který později stanul v čele vlády, Sněmovny Parlamentu ČR a v letech 2013 a 2018 byl v přímých volbách zvolen na Pražský hrad. V čele ČSSD se postupně vystřídal Jiří Paroubek, Vladimír Špidla, Stanislav Gross, Bohuslav Sobotka.

Brněnský Odborný seminář

SOCIALISMUS NEBO BARBARSTVÍ 2018

V sobotu 9. března se v Brně v sále „Drutis“ na Lesné konal druhý ročník teoretického semináře Městského výboru KSČM Brno.

Po úspěchu loňského prvního ročníku, kterým byla, jak věříme, založena tradice inspirovaná letitou řadou podobných seminářů ve Vratimově (děkujeme soudruhu Karlu Klimšovi), se letos konal v Brně podruhé seminář „SOCIALISMUS NEBO BARBARSTVÍ?“, tentokrát s podtitulem „Člověk-práce-kapitalismus-socialismus“.

Od počátku přitom bylo snahou organizátorů získat pro seminář panelisty, kteří přednesením svého pohledu na téma přinesou jak poučení, tak i povzbuzení pro další činnost všem levicově orientovaným účastníkům. Podle ohlasu na jednotlivá vystoupení věříme, že i přes obtíže se sestavením programu, spojené s vytížením řady postupně oslovených osobností se tento cíl naplnit podařilo. To však nejlépe vyhodnotí zúčastnění posluchači, kterých se v sále sešlo na čtyři desítky. Seminář byl opět otevřen účasti veřejnosti a ta této příležitosti k seznámení s pří-

stupem KSČM k problematice využila. Nás organizátory bohužel nemohla nadchnout sporadická účast brněnských komunistů...

Kdo a s jakými tématy na semináři vystoupil?

Zaznělo celkem pět hodnotných vystoupení z plánovaných šesti. V souvislosti s událostmi na Slovensku, směřujícími k vyvolání vládní krize, musel být z programu omluven Ľuboš Blaha, vystupující již v prvním ročníku semináře. Škoda, jeho plánovaný příspěvek „Globální spirála vykořisťování: späť k Leninovi?“ mohl být inspirativním pohledem na otázky práce a vykořisťování ve světě globalizovaného kapitalismu. Nicméně ostatní přednesené příspěvky byly velmi kvalitní a užitečné. Posuďte sami:

- **Ladislav Šafránek:** Změnil se kapitalismus, nebo má socialismus šanci?
- **Ondřej Kazík:** Dnešní přeměny výroby ve světle Marxova Kapitálu.
- **Xenie Kaduchová:** Odbory – relikty minulosti nebo hybná síla budoucnosti?

(Dokončení na str. 9)

670 LET OD ZALOŽENÍ UNIVERZITY V PRAZE

7. dubna 1348 vydal Karel IV. zakládající listinu univerzity v Praze. Už koncem 13. století se projeví snahy založit v Praze univerzitu. Ale v roce 1294 se šlechtě podařilo prosadit odklad a Češi museli vysokoškolské vzdělání hledat v cizině – na 6 vysokých školách v Itálii, na 4 ve Francii a na 2 v Anglii. V Praze, v Brně, ve Znojmě, v Jihlavě, v Plzni, v Mostě i v Litoměřicích existovaly již městské nebo farní školy mezinárodní úrovně. Karel IV. oživil úmysl založit univerzitu v Praze. Získal souhlas pražského arcibiskupa Arnošta z Pardubic i papeže v lednu 1347. O rok později se přání Karla IV. splnilo.

Na univerzitu, která je pojmenována po svém zakladateli, studovalo a působilo mnoho významných osobností. Stala se i střediskem reformního úsilí v katolické církvi, které vyvrcholilo v osobnosti jejího rektora Mistra Jana Husa v husitské hnutí, v předehru celoevropského hnutí reformace. V 19. a 20. století působili na univerzitě filozof T. G. Masaryk, jazykovědec Jan Gebauer, estetik Otakar Hostinský, historici Jaroslav Goll a Josef Pekař, literární vědec F. X. Šalda, nositel Nobelovy ceny fyzikální chemik Jaroslav Heyrovský.

17. listopad 1939 a uzavření vysokých škol nacistickými okupanty jsou symboly jejich zvůle a násilí proti českému národu a jeho vzdělanosti. Stovky studentů z Prahy a z Brna byly odvezeny do koncentračních táborů a mnozí se již nevrátili. Vznikla velká mezinárodní solidarita s touto zvůlí nacistů a 17. listopad byl v kalendáři označen jako Mezinárodní den studentstva. Docházelo k velkému setkávání studentů i vyučujících z mnoha zemí a k výměně zkušeností. Připomínka 50. výročí 17. listopadu 1939 vyvrcholila známými událostmi na Národní třídě a děním po 17. listopadu 1989 se závěrem – změnou společenského zřízení. Jeho organizátoři vygumovali z kalendáře 17. listopad jako Mezinárodní den studentstva a zatím marně se ho vlastenecké organizace snaží obnovit. A při shromáždění k tomuto výročí zejména v Praze s výjimkou prof. Pavlíčka hovoří o 17. listopadu 1989 a většinou o 17. listopadu 1939 nehovoří. V roce 2016 byla účast prezidenta republiky Miloše Zemana využita k nestydatým útokům na něho v podobě výkřiků, hesel, červených karet a házení vajíček. A rektor Univerzity Karlovy ověnčený tituly, prof. MUDr. Tomáš Zima, DrSc., narozený 2. července 1966, byl v roce 2013 zvolen 508. rektorem univerzity a v roce 2017 tuto funkci obhájil. Hned po listopadu 2016 prohlásil, že příště bude Albertov patřit studentům a především těm, kteří patří do tábora Antizemanovců. A právě jejich předním a zásadním představitelem je prof. Tomáš Zima. Jak sebevědomě vystupoval 17. listopadu

2017 na shromáždění na Albertově a jak hřímal na obranu demokracie a svobody. Cítí se velmi silný i proto v jeho postavení, protože je už čtvrtý rok v čele České konference rektorů. A v solidaritě s rektorem Masarykovy univerzity v Brně, který vždy stál po boku prof. Tomáše Zimy v letech 2016 a 2017, nezúčastňují se i další rektori shromáždění k 28. říjnu na Pražském hradě, když prezident republiky po projevu udílí či propůjčuje různá ocenění a nejvyšší možné řády. V rozhovoru pro Deník 10. února 2018 nekomentoval prof. Tomáš Zima výsledky prezidentských voleb, jen poznamenal, že všichni akademici, vědci a vysokoškolsky vzdělaní lidé nevolili Jiřího Drahoše, rozložení preferencí je mnohem pestřejší. Nevidí rozdíl mezi akademickou sférou a ostatními společenskými vrstvami a lidi v malých vesnicích, s nimiž se setkává, hovoří s nimi, vzájemně se potřebují. Spíš rektora mrzí, že 12 rektorům vysokých škol předal dekrety ministr školství. A každý prý by pochopil, panu prezidentovi do toho něco mohlo přijít, že mohl být indisponovaný nebo je unavený – proč to mluvčí prezidenta neřekl. Alespoň tak se vyjádřil k neúčasti prezidenta republiky u předání dekretů rektorům. Bude se plně věnovat Univerzitě Karlově, snaze zlepšovat kvalitu vysokého školství a vědy, což je spojeno s řadou jednání a spoluvytváření politiky v těchto oblastech. A bude se vyjadřovat k aktuálním otázkám života u nás a v zahraničí.

Karel Janiš

★ ŠLI PŘED NÁMI

Josef Kapoun – 60. výročí smrti

4. dubna 1958 zemřel významný představitel KSČ a odborů v našem kraji Josef Kapoun. Pocházel z početné rodiny venkovského obuvníka a domkáře v Rohovci na Tišnovsku, v níž se 14. října 1886 narodil. Vyučil se kovářskému řemeslu a pracoval v Královopolské strojárně. Po celý život působil v odborech – před válkou v Rudých odborech, po válce v ROH. Od roku 1921 byl členem KV KSČ v Brně, působil též v obecním zastupitelstvu, ve Vzájemnosti Včela, ve Svazu přátel SSSR, ve Výboru na pomoc demokratickému Španělsku i v boji proti nezaměstnanosti a nebezpečí fašismu. Špilberk, Dachau a Buchenwald byla místa, v nichž byl vězněn v letech 1939–1945.

Po návratu zastával postupně funkce předsedy KV KSČ v Brně, vedoucího tajemníka KOR, poslance ZNV, předsedy Ústřední rady družstev, poslance Národního shromáždění. Svou energii a obětavost dal plně do obnovy národního hospodářství a vítězství idejí socialismu. Do konce života byl skromným člověkem.

kj

(Dokončení ze strany 8)

- **Radim Valenčík:** Průmysl 4.0, proměny práce, odvětví produktivních služeb.
- **Bodhayan Roy:** Přehled komunistického hnutí v Indii.

Že přednesené referáty vyvolaly živý zájem, dokládá diskuze, během níž bylo panelistům položeno k odpovědi na patnáct otázek a žádná z nich přitom nebyla jednoduchá. Vcelku pochopitelně, s ohledem na mnoha členy KSČM kritizovanou malou intenzitu součinnosti strany s odborovými organizacemi, byla otázkami nejvíce oslovována Xenie Kaduchová (Nové odbory), byť bylo její základní vystoupení spíše faktografické, dokumentující historii odborového hnutí od počátků po současnost.

Se seminářem, s hodnocením jeho přínosů včetně zevrubnější analýzy všech příspěvků se ještě budeme dále zabývat.

Jak na půdě Městského výboru a jeho komisi, tak v organizacích. Nicméně, vzhledem k blízkosti X. sjezdu KSČM 21. dubna si dovoluji jako delegát sjezdu učinit malé osobní rámcové shrnutí již nyní. Více či méně konkrétně, ale nezávisle na sobě, poukázali všichni řečníci bez výjimky na to, že **má-li být KSČM pokládána i nadále za nositelku komunistické politiky, musí se ve své politice, ve vztahu k veřejnosti i k politickým oponentům, vrátit ke své revoluční podstatě!** Je třeba rozhodně odmítnout liberálně „levicové“ názory o překonání dělení na levice a pravici a teze o překonání třídního boje! V krátkosti – je třeba správně vyhodnotit příčiny setrvalého trendu poklesu zájmu voličů o naše předkládané programy a praktickou politiku a začít opět věrohodně plnit naše ústřední motto:

S LIDMI PRO LIDI!

Václav Fišer

★ ŠLI PŘED NÁMI

Vilém Haška – 115. výročí narození

Narodil se 10. dubna 1903 v Brně-Lískovci v rodině stolaře. Josef Hybeš nechal rodinu bydlet zdarma ve svém novém domku a sám se odstěhoval do podkroví. Blízký vztah malého Viléma k Hybešovi byl základem pro jeho politickou orientaci. Vyučil se tkalcem a postupně působil v Rudých odborech, v KV i v ÚV Komso-molu, později ve Svazu přátel SSSR a v KV KSČ v Brně. Stal se po několika let nezaměstnaným a pak našel práci v plynárně, v níž se po osvobození stal předsedou závodní rady. Poválečnému působení předcházela činnost v ilegální KSČ, zatčení, výslechy v Kounicových kolejích, pobyt v několika koncentračních táborech. Zemřel 2. dubna 1976. Odešel obětavý, skromný člověk-komunista, pravý „hybešovec“.

kj

❑ PROHRÁLY MI TO ZLÉ MAILY.

Řekl Jiří Drahoš v rozhovoru pro Mladou frontu Dnes 10. února 2018. Je přesvědčen, že neudělal žádnou velkou chybu, která by ho stála úřad prezidenta. Jedním z nejdůležitějších faktorů byla smrt pomlouvačných zpráv na internetu. Hodně přes milion lidí dostávalo maily typu Drahoš je estébák, Drahoš je pedofil. Když zvolíte Drahoše, seberete vám důchod. Proti tomu se nedá vést žádná kampaň, nemůže rozesílat dopis na všechny adresy, že rady nechce miliony migrantů. Nepomohlo by, kdyby přišel na Novu říct, že Drahoš vám důchod nevezme. Ti, kteří by mu nevěřili, by řekli, že lže. Z pozice předsedy Akademie věd osm let s politiky spolupracoval a hádal se s nimi. Prezidentská volba je o tom, kdo je přijatelný a lidi chtěli Jiřího Drahoše. Chce zůstat ve veřejném životě, intenzivně přemýšlí a není to jen kandidatura v komunálu nebo Senátu. Bude dál jezdit na popularizační přednášky na školách, určitě se nebude vracet do špičkové vědy, po osmi letech šéfování Akademie věd a po kampani ten vlak ujel už tak daleko, že by bylo neseriózní se vracet. Neví důvod kandidovat za určitou stranu a bude to spíš průřezová kandidatura do Senátu. Teoretická možnost kandidovat na Hrad je, ale prakticky není velká. Prý nikomu nevymluví, že kandidoval jako Antizeman. Je pro stát jednoznačně zakotvený v Evropě, demokratický stát, který je schopen postarat se o slabší, který garantuje bezpečnost v rámci NATO i uvnitř naší země, pečuje o životní prostředí a od prezidenta Klause nebo Zemana o tom nic neslyšel. Který prezident od dob Václava Havla měl nějakou vizi? Jakou vizi měl Václav Klaus, kromě toho, že vyřeší vše a jakou vizi má a měl Miloš Zeman? Žádnou, leda takovou, aby byl znovu zvolen. V debatách Jiří Drahoš říkal, že Miloš Zeman udělal za svůj politický život řadu veletočů, když sliboval, že bude slušnější, nevěřil mu, člověk se v 73 letech nezmění a Zeman už vůbec ne. Nelze prý brát vážně, když se Zeman rozpovídal o své oblíbené „pražské“ kavárně s tím, že jde o lidi, kteří v životě nic nedokázali a Drahoš neví, jestli to lze vůbec brát vážně.

❑ **PROMLUVIL KAŽDODENNÍ ŘEČNÍK V TELEVIZI MIROSLAV KALOUSEK.** V Právu 10. února 2018 řekl, že označovat 2,7 milionu voličů za drahošovský tábor není přesné, on pan profesor Drahoš prostě vyhrál konkurs na Antizemana a 2,7 milionu voličů šlo volit změnu na Hradě, aby tam nebyl Zeman. Měl za sebou polovinu společenosti, ale nestačilo to, za Drahošem žádná velká politická síla není.

❑ **KDYŽ SE HLEDÁ PREZIDENT.** Je malý vzorek památných výroků pronesených v kampani před prezidentskými volbami, který uveřejnily Literární noviny č. 2/2018. **Jakub Pitron**, poradce místopředsedy Senátu, řekl, že se povyšuje nad voliče Zemana, protože jsou to naprosto nemohoucí závistivé svině, které by bylo záhodno vyhubit, protože nemají mít právo volit (*ve veřejnoprávní televizi o těchto nehorázných výrociích řeč nebyla a přestal být poradcem místopředsedy Senátu?*). Kněz prof. **Tomáš Halík** považuje hlas pro Zemana za těžké morální provinění. Ten člověk z mnoha důvodů od morálních po zdravotní – je naprosto nezpůsobilý vykonávat funkci prezidenta republiky (*proč mu veřejnoprávní TV neumožnila vystoupit s tak závažnou ra-*

STŘÍPKY OPĚT PREZIDENTSKÉ

dou voličům?).

To zastupitel Prahy 7 **Pavel Zelenka** sledoval nevěřičně debaty o tom, jestli příbor lépe používá Fischer, Hilšer nebo Horáček, jestli si umějí zavázat kravatou levou rukou v gypsu a hrozí, když do druhého kola proleze s odřenými ušima kdokoliv z nich, tak na Hradě zůstane dobytek, co chodí v trencích a nátělníku, žere čochu hliníkovou lžící z ešusu a pak prdí na tiskovce (*Pavel Zelenka nejí, aby na jednání zastupitelstva nemusel odcházet ulevit si na WC*). **Jiří Drahoš** prozradil, že má vyšší tlak odpovídající věku a že vidí jako rys a brýle, které nosí, mají nula dioptrií (*aby vypadal jako velký vědec a starostlivý otec naší vlasti*). Bývalý poslanec ANO **Martin Komárek** by prezidentskou debatu považoval za nestrannou, kdyby moderátorka zkusila kandidáty z Mendělejevovy periodické tabulky prvků (*jeho moudra ve Sněmovně dnes chybí*).

Po týdně se diskuse posunula.

Od Volte slušného kandidáta přes *Kdo nevolí Drahoše, je lůza, špína a stoka až k čírému Čert vem slušnost, my máme taky kretény, ale vy máte větší! Vy jste si začali, však my vám ukážeme*. Super nápad, ta přímá volba, ještě chvíli a pochopíme, jak vznikají občanské války, říká právník **Tomáš Tyl** (*z celostátních rozměrů se toto nebezpečí sune dolů - ve Sněmovně prošel v 1. čtení návrh na přímou volbu starostů a hejtmánů a prezident by byl pro, jenom abychom nebyli u vytržení tak, jako nyní při posuzování důsledků přímé volby prezidenta republiky*). Poslankyně **Alena Gajdůšková** (ČSSD) řekla, že Drahoš by byl prezidentem všech, má tuto schopnost (*tak uvažuje někdejší senátorka a dnešní poslankyně, když neobhájila mís-*

to senátorky, proto s podivem její výrok o schopnosti spojit všechny, ani náhodou!). Sociolog **Petr Hampl** odmítl Drahošovu neúčast v besedě se Zemanem, že říkat o někom celé týdny, že je bezmocný senilní stařec a potom před ním utéct jako malý kluk, to opravdu nezvládne každý, na to musíte mít speciální charakterové vlastnosti. Bývalá poslankyně za ODS **Kateřina Dostálová** prof. Drahošovi vzkázala, že nepochopil sílu médií a že je vidět, že absolutně není politik. Odmítnout debatu s Milošem na Nově? Takovej hodinovej prostor a on pařil na mejdanech s umělci, Bolek, Marie a Petr Janda mu ty volby nevyhrajou. (*O to víc se snažila veřejnoprávní TV od rána do večera vytvářet dobrý dojem o Drahošovi a špatný, ba co nejhorší dojem o Zemanovi, o jeho tiskovém mluvčím a o jeho dalších spolupracovnících. O tiskovém mluvčím prezidenta dokonce složili divadelní hru, s kterou putovali po divadlech.*) Senátor **Jaroslav Doubrava** uvedl, že Drahoš je nebezpečný akademický intrikánský úředník. Lidé z akademické půdy říkali o vydírání s odbornými pracemi atd., ale bojí se o tom veřejně mluvit, poněvadž se živí prací v akademickém prostředí a Drahošova klika by se jim pomstila. Drahoš představuje eurohujerského mafiána, schopného všeho, je to takový demokraticky lakovaný Hitler. (*Toto označení si měl senátor Doubrava odpustit, ale „sílu“ mstít se na podřízených na pracovišti za kritiku představeného mnohý z nás známe z vlastní zkušenosti.*) Bývalý ministr a člen ČSSD **Jiří Dienstbier** uvedl, že Zeman je lhář, když tvrdí, že nevede kampaň. Prokáže se to až při doložení nákladů kampaně přizná, že ta špína je šířena s jeho vědomím. Obdobná lež se prokázala už v prvním kole. Je třeba skoncovat s nemravností v čele státu. Volba Drahoše je nadějí na návrat důstojnosti úřadu prezidenta. (*Možná spoléhal, že v případě zvolení Drahoše by získal odpovídající místo ve vládě nebo bůhví kde jinde. Nesmířil se jistě i s tím, že ho na Hrad ČSSD nenominovala.*)

kj

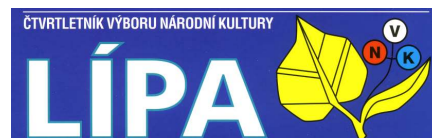
MASARYKOVA DEMOKRATICKÁ AKADEMIE

Vás zve na besedu, která se koná v budově Pozemstav Brno, Masarykova 31 v zasedací místnosti ve 2. patře - na konci chodby.

24. 4. 2018 v 17⁰⁰ - Doc. Ing. Ilona Švihlíková, Ph.D., ekonomka, VŠ učitelka, levicová aktivistka, zakladatelka Alternativy Zdola, **JUDr. Miroslav Tejkl**, politik soc. demokracie v Pardubickém kraji, publikuje texty z oblasti historie, politické ekonomie a systémových změn.

Kapitalismus, socialismus a budoucnost (beseda s prezentací knihy nové knihy).

VYŠLO DALŠÍ ČÍSLO ČTVRTLETNÍKU VÝBORU NÁRODNÍ KULTURY LÍPA

Jde o 4. číslo z roku 2017 a obsahuje již tradičně významné články, stati, verše.

Patří mezi ně obsáhlý výtah z knihy **Cesta Evropy do Postupimi Vina a osud v podunajském prostoru**. Autorem je významný představitel německé sociální demokracie **Wenzel Jaksch** (1896-1966), který v roce 1939 emigroval do Anglie. Byl v opozici vůči čs. exilové vládě v čele s Edvardem Benešem, která usilovala o obnovu Československa v předmnichovských hranicích a neuznávala mnichovský diktát. Benešova politika zvítězila, Jakschova ztroskotala. Proto se Jaksch po válce do Československa nevrátil a zůstal v Anglii. Později až v roce 1949 přesídlil do Německa a aktivně se zapojil do politiky. Získal vedoucí postavení mezi odsunutými Němci a v roce 1964 se stal předsedou Svazu vyhnanců. V roce 1966 zahynul při automobilové nehodě. Jakschovu knihu vydal pražský Institut pro středoevropskou politiku a kulturu a její překlad do českého jazyka financovala německá společnost Ackermann-Gemeinde, poněvadž její politické zaměření jí vyhovuje.

Jaksch zásadně v knize odmítá mírové smlouvy podepsané po 1. světové válce a obviňuje z jejich přijetí především anglickou politiku, od níž se prý odvíjel i další nepříznivý vývoj. Mírové smlouvy byly nemravným a tvrdým diktátem vítězů nad poraženým a vytvořily předpoklady pro Hitlerovo vítězství v Německu. Hlavní Jakschova kritika směřuje proti Československu, jehož existence byla v systému smluv právně zakotvena. Jde mu o postavení a vývoj německého kmene sudetských Němců. Šlo o koncepci předsedy německé sociální demokracie Josefa Seligera, poslance čs. parlamentu do r. 1920, kdy zemřel, spojit německé oblasti v Čechách a na Moravě s Rakouskem a spolu s ním s Němci a vytvořit Velké Německo. Mírové smlouvy tento plán zmařily. Seliger odmítl princip parlamentní demokracie v pojetí T. G. Masaryka a postavil proti ní požadavek kolektivních práv národů, žijících v Československu, který by především zajistil kolektivní práva Němců v republice. Navázal tak na válečné federalizační plány Karla Habsburského, oživené v nové podobě v roce 1918 rakouským sociálním demokratem Viktor-em Adlerem v programu na vytvoření dunajské federace. Seligerova politika Velkého Německa se stala celoživotním politickým cílem Jaksche, odmítl Masarykův program nové Evropy jako utopii a nesmysl. Jaksch považuje Edvarda Beneše za hlavního strůjce německých

i svých neúspěchů a nenávisť na něj útočí. Na pařížské mírové konferenci byl Beneš prý hlavním činitelem, který zapříčinil neúspěch sudetoněmecké politiky. Tento podle Jaksche impulzivní, lstivý a krátkozraký politik, porušitel daného slova svou falešnou hrou s čísly a vědomými falzifikacemi dosáhl vytyčení příznivých hranic Československa. Hitlerovo vítězství chápe jako důsledek politiky západních velmocí a vyčítá jim nedostatečnou iniciativu v boji s Hitlerem. Humanistická Evropa prý neměla v té době vedení, a proto osud chtěl Benešovu úlohu Hitlerova protivníka, které nedorostl ani lidsky, ani politicky. Obsáhle Jaksch pojednává o událostech roku 1938. Za hvězdnou hodinu sudetských Němců považuje příjezd Runcimanovy mise, která donutila přijmout tzv. čtvrtý plán jako základ federalizace Československa. Henleinova strana tento plán odmítla, a tím otevřela cestu k připojení k Německu. Mnichovskou dohodou smluvně hitlerovské Německo obsadilo Sudety. A 15. březen 1939 byl reakcí na volání o pomoc od Čechy pronásledovaných Němců a dr. Hácha byl nucen vložit osud českého národa a své země do rukou vůdce německé říše. A Slovensko se mohlo konečně ustavit jako samostatná nezávislá slovenská republika.

Válka prý skončila jako odvetná válka proti německému národu. Prohřeškem vůči německému národu bylo chování států Atlantické aliance, mor zachvátit neľidskosti velké demokracie. Na Německo byla svalena vina za 1. a 2. světovou válku. Roosevelta dovedla chorobná protiněmecká nenávisť k tomu, že podlehl Stalinovu démonu. Churchill byl kolísavý politik podléhající Benešovi a Eden byl slaboch, který se na podzim 1943 Benešovi fakticky podrobil. Krátkozraký patriotismus gaullistů pokračoval v tradici přítakávání Benešovým přáním. A Beneš s komunistickou pomocí páchal velkou zradu na sudetoněmecké demokracii. Dohoda Spojenců v Casablance roku 1943, požadující bezpodmínečnou kapitulaci mocností Osy, zmařila úsilí německé opozice nahradit Hitlera vládou, která by mohla uzavřít mír. Hlavní vina prý spočívá opět na Benešovi – místo aby dal německé opozici naději na mír, chtěl Beneš vést válku až do hořkého konce. Předpoklad Jaksche, že Československu i po porážce Hitlera zůstanou hranice podle mnichovské dohody, se nesplnil, protože Beneš v srpnu 1942 dosáhl toho, že britská vláda prohlásila mnichovskou dohodu za neplatnou. Jaksch bezvýsledně protestoval u vlád USA a Kanady, ztratil podporu i britské Labour party. Mohou

za to dábelská propagandistická technika Beneše, vliv čs. exilové vlády na britské veřejné mínění i Jan Masaryk, veselý vypravěč anekdot, pijan a hráč na piano.

Za hlavního viníka odsunu Němců považuje Jaksch Beneše. Poskytoval Spojencům nepravdivé informace o kritické situaci Čechů v Protektorátu, o jejich věznění, popravách. Češi totálně nasazení v Německu prý byli zaměstnáni jako svobodné pracovní síly a jejich spolehlivost byla velmi ceněna. A zdůrazňuje, že nikde nebyla kolaborace s okupační mocí užší než v Protektorátu. Za vyvrcholení Benešovy špatné politiky považuje Jaksch jeho ruskou politiku. Přispěla k tomu, že západní politici byli v Postupimi postaveni před hotovou věc, síla událostí je donutila podvolit se ruským přáním, převzali od Beneše jeho koncepci Evropy, která vynesla zničující rozsudek nad takzvanými menšinami. Postupimská konference potvrdila hromadné vyhnaní německého obyvatelstva. To prý byly hlavní proudy, které dovedly Evropu do Postupimi a nepřipouští, že by to mohla být především cesta Německa do Postupimi.

V závěru požaduje Jaksch v knize požadavky pro budoucnost: sjednocení Německa, dějinné ospravedlnění staré dunajské monarchie, pro Němce opuštěný přehnaný komplex viny a pro odsunuté Němce dosáhnout mírového sebepotvrzení na zděděné domovské půdě. Od Čechů žádá sebekritiku, a tím mravní sebeosvobození českého národa a zdůrazňuje, že Angličané a Češi se od historické lži čechoslovakismu mohou osvobodit pouze sebezpytováním a duchovním zahloubáním a mohou se tak připravit na svůj návrat do společnosti svobodných národů. (*Provedli podobné sebezpytování Němci o svém rozhodujícím podílu na rozpoutání obou světových válek? Aby se mohli zaradit do evropské společnosti národů? Vždyť v Evropské unii se nic podstatného bez sjednoceného Německa nemůže dít, dosáhlo svého bez jediného výstřelu silou své ekonomiky!*)

Zamyslíme-li se nad výroky Wenzela Jaksche, zdá se, že někdy autoři hodnocení politiky Edvarda Beneše od založení Československa po jeho obnovu v r. 1945 a hlavně pokud jde o odsun Němců a vztah k SSSR, jako by jim Jaksch napovídal. Rozdíl je jediný – v používání výrazů jsou obhroublejší, neomalenější a nešťtí se dokonce označit Edvarda Beneše za válečného zločince za provedení odsunu Němců. I někteří akademičtí funkcionáři byli proti přijetí zákona, že se zasloužil o stát. Tak daleko se dostali někteří Češi. Wenzel Jaksch se v hrobě obracet nemusí.

Karel Janiš

MěV KSČM v Brně k brněnským akcím k oslavě 100. výročí vzniku ČR

V roce 1928 byla k 10. výročí vzniku ČSR na brněnském výstavišti instalována velkolepá expozice úspěchů mladé republiky, reprezentační výstava pracovního umu a rozumu jejích obyvatel, tehdy s účastí prezidenta republiky T. G. Masaryka.

Jsmo přesvědčeni, že dnes, po 100 letech od vzniku moderního českého státu, a v situaci kdy se toho u nás už příliš nevyrábí a země se proměnila spíše v montovnu dovážených dílů s nízkou přidanou hodnotou, by bylo obzvláště potřebné ukázat, že i nyní jsme v ČR schopni vymyslet a vyrobit světem žádané produkty, často co do kvality a originality patřící ke světové špičce. K tomu by také, podle našeho názoru, měly směřovat hlavní aktivity města v rámci celostátních oslav tohoto výročí na brněnském výstavišti. Na výstavišti, jehož jsme stoprocentními vlastníky!

Bohužel, celý Festival RE:PUBLIKA 1918 – 2018 pořádaný k výročí 100 let samostatné republiky, jeho jednotlivé akce mají skutečně charakter pouhé festivalové zábavy. Předkládané projekty zahrnují např. hry pouliční kultury či nabídky moderního umění. Konkrétně akce, ve kterých se celá rodina zabaví sportovními disciplínami, shlédne přehlídku tanečních souborů, prohlédne k tomu vytvořený archív osobních vzpomínek, v prostoru města, tj. na domy, chodníky, tramvaje atd. Najde to nejlepší z literárního umění posledních 100 let, obdrží snímek ze své návštěvy areálu BVV od skvělých profesionálních fotografů a dokonce se může spoluúčastnit největšího československého rande v rámci zde proběhlé netradiční celorepublikové seznamky EX:PO (citováno ze souhrnného itineráře festivalu). Mimochodem – právě poslední zmiňovaná akce bude podle náměstka Hollana stěžejní akcí celého festivalu! To vše za více než 100 milionů korun poskytnutých z veřejných prostředků (města, kraje a státu), tedy peněz od daňových poplatníků. Po 10 letech existence samostatného státu bylo na výstavišti prezentováno, na co mohou být jeho občané právem hrdí. Po 100 letech prezentujeme ... co vlastně??

Jak odlišné je tedy pojetí oficiálních oslav vzniku našeho státu po 10 a po 100 letech! O to více zarážející je, že toto vše je v oficiálním materiálu k festivalu vyzdvihováno jako iniciativa statutárního města Brna a jeho primátora (ing. P. Vokřál za Ano 2011).

Závěrem pro připomenutí uvádíme – jestliže po 10 letech od svého vzniku republika vybudovala a slavnostně otevřela nový areál Výstaviště v Brně, po 100 letech se pracuje na jeho rozebírání!

Městský výbor KSČM v Brně

STO LET ČESKOSLOVENSKA PŘIPOMENE ČTVEŘICE BRNĚNSKÝCH MUZEÍ

Příběhy vojáků a vznik nových států včetně toho našeho, prohlubování moravsko-slovenských vztahů, průmyslový rozmach, prvorepublikové symboly i umění. To vše bude obsahem výstavního cyklu Republika 100, který důstojně oslaví sto let od vzniku samostatného Československa.

Na společném projektu se podílejí čtyři muzejní instituce:

- Technické muzeum v Brně,
- Moravské zemské muzeum,
- Muzeum města Brna a
- Muzeum Brněnska.

V plánu mají celkem 11 výstav, vědeckou konferenci, seminář pro pedagogy i společný katalog. Vše se chystá v průběhu celého roku, některé z výstav přesáhnou i do roku dalšího. Společně chystají také veřejnou rekonstrukci událostí, které se dne 29. října 1918 odehrály v Brně.

Každé muzeum uchopí památný rok 1918 po svém. Muzeum města Brna chystá na Špilberku výstavu „*Rok 1918 – co nám válka vzala a dala...*“, která přiblíží závěr první světové války a vznik nových evropských států včetně Československa. Připomene také vojáky vracející se z fronty do Brna a jejich příběhy.

Technické muzeum v Brně se na výstavě „*Průmysl na Moravě 1918*“ zaměří na důležité oblasti a podniky, které stály za průmyslovým rozmachem nejen za Rakouska-Uherska, ale i v době první republiky. Uzavírá ji rok 1928, kdy bylo slavnostně otevřeno brněnské výstaviště.

Vazbám mezi dvěma národy se zase bude věnovat Moravské zemské muzeum na výstavě „*Jak se poznávali: moravsko-slovenské vztahy v letech 1848–1919*“. Výstava přiblíží silící sousedské vztahy, jež vedly k národnostnímu sblížení a posléze k vytvoření společného státu. Ve stejném období bude muzeum pořádat ještě výstavu „*Tradiční kultura – výkladní skříň státu*“. Ukáže, jak se nově utvářený národní styl inspiroval lidovým uměním nebo jak předměty z tradiční kultury dostaly nový, politický rozměr – plakáty, bankovky atd.

Do výstavního projektu se několika menšími výstavami zapojí i Muzeum Brněnska. V galerii Celnice u Vily Löw-Beer v Brně chystá výstavu o textilní firmě továrníka Mořice Fuhrmanna v době od vzniku republiky po znárodnění. V Památníku Mohyla míru připravuje muzeum výstavu o sochaři a legionáři Rudolfovi Březovi, v Památníku písemnictví na Moravě zase výstavu o státních symbolech. Muzeum Brněnska ale chystá i další menší výstavy na ostatních pobočkách. Projekt Republika 100 je financován Statutárním městem Brnem.

(vž)

Výstavy v rámci projektu Republika 100

☐ Rok 1918 – co nám válka vzala a dala...	(Muzeum města Brna, 3. 5. až 31. 12. 2018)
☐ Průmysl na Moravě 1918	(Technické muzeum v Brně, 22. 10. 2018 až 28. 4. 2019)
☐ Jak se poznávali: moravsko-slovenské vztahy v letech 1848–1919	(Moravské zemské muzeum, 18. 10. 2018 až 30. 6. 2019)
☐ Tradiční kultura – výkladní skříň státu	(Moravské zemské muzeum, 18. 10. 2018 až 30. 6. 2019)
☐ Textilní firma Mořic Fuhrmann 1918–1948	(Muzeum Brněnska – Vila Löw-Beer v Brně, 6. 9. až 31. 12. 2018)
☐ Očima ženy. Osudové i všední dny stoleté republiky v životě žen	(Muzeum Brněnska – Muzeum ve Šlapanicích, 31. 10. 2018 až 10. 3. 2019)
☐ Sochař a legionář Rudolf Břez	(Muzeum Brněnska – Památník Mohyla míru, 25. 10. 2018 až 6. 1. 2019)
☐ Vlajky vlajte! Státní symboly včera a dnes	(Muzeum Brněnska – Památník písemnictví na Moravě, 24. 10. 2018 až 10. 3. 2019)
☐ Z historie četnictva	(Muzeum Brněnska – Muzeum v Ivančicích, 15. 3. až 27. 5. 2018)
☐ Václav Hynek Mach – sochař nové republiky	(Muzeum Brněnska – Podhorácké muzeum, 25. 2. až 22. 4. 2018)
☐ První světová válka – rok 1918	(Muzeum Brněnska – Podhorácké muzeum, 28. 10. 2018 až 20. 1. 2019)

aneb co přináší brněnská kulturní scéna v únoru a březnu

Janáčkově divadlo v Mahenově divadle premiéruje (18. V.) Mozartovu operu *Così fan tutte* na libreto Lorenza Da Ponteho. Byl i libretistou Figarovy svatby a Dona Giovanniho. Původní název libreta byl *Povážlivá sázka*, což naznačuje téma – sázku na ženskou věrnost. Inspirací byla milostná aféra na dvoře císaře Josefa II. Aféra císaře údajně tak pobavila, že pověřil Da Ponteho, aby podle ní napsal libreto. Objev roku v Rakouské národní knihovně z roku 1994 legendu upřesnil. Antonio Salieri se jako dvorní kapelník pokoušel Da Ponteho libreto zhudebnit, ale operu nedokončil. Zakázka určená pro Salieriho přešla na Mozarta. V době vzniku opery byl Mozart ve velkých finančních potížích. V říjnu roku 1790 musel dát do zástavy nábytek. Jeho žena Constanze byla nemocná a léčila se v drahých lázních. V listopadu 1790 porodila Mozartovi páté dítě. Krátce po porodu dítě zemřelo. Mozart údajně dílo komponoval jen nerad, podlehl jen potřebě peněz. Nic z této tragické situace se v Mozartově partituru, jedné z jeho nejvíce okouzlujících, neprojevilo. Bude zajímavé, jak se s dílem vyrovná režisérka Anna Petrželková, jež patří mezi výrazné mladé talenty česko-slovenské režie, a dirigent Jakub Klecker, hudební ředitel opery Národního divadla moravskoslezského.

Činohra Mahenova divadla hraje až do léta v cirkusovém šapitó v parku Lužánky Rozmarné léto Vladislava Vančury. Režisér inscenace Jakub Nvota, kterého brněnští diváci znají z inscenace *Saturnina*, slíbil na scéně zachovat Vančurův jazyk, navíc ozvláštněný výkony Nového cirkusu, specifického žánru mezi artistikou a divadlem. Inscenaci podle předlohy Vladislava Vančury divadelníci plně přizpůsobili cirkusovému prostředí. Kapacita stanu je 450 diváků. Herci se naučili náročné akrobatické kousky na hrazdách a kruzích nebo chůzi po laně. Jakub Šafránek v roli kouzelníka Arnoštka se prochází ve výšce pět a půl metru nad zemí a stejnou pochvalu zaslouží Tereza Grozsmannová jako Kateřina Důrová, na hrazdě pod kopulí šapitó Annette Nesvadbová jako Anna. Petr Halberstadt v roli Antonína Důry spolu s Abbeem Martina Slámy a Majorem Michala Bumbálka úspěšně zvládli vančurovskou češtinu a mohli bychom pokračovat scénou Karla Čechy, kde nechybí voda a pohyblivá pramice. Celému inscenačnímu týmu v čele s režisérem lze blahopřát k vytvoření specifické poetické atmosféry a Jakubu Nvotovi lze popřát poznat genia loci z autentického prostředí Zbraslavi, kde literární předloha vznikala a kde se bude připravovat na další sezónu. Z budoucích představení festivalu Nového cirkusu v šapitó za Lužánkami jmenujme absolventy Vysoké školy cirkusových umění v Bruselu, italsko-švýcarské duo vystupující (17. IV.) pod názvem cie. Circoncentrique – Respiro nebo kanadsko-americké kouzelnické komické duo vystupující (2. V.) pod názvem *Strange Comedy*. Z hudebních pořadů to bude (26. IV.) Ondřej Havelka a jeho Melody Makers a (16. V.) Radůza.

Městské divadlo premiérovalo (24. III.) na Činoherní scéně Moliérova Lakomce. Inspirací byla Moliéroví antická Komédie o hrnci Římana Plauta. V době vzniku, roku 1668, se Lakomec nesetkal s úspěchem u diváků a autor jej musel stáhnout z repertoáru. Ač se při premiéře nikdo nesmál, v současnosti je to nejvíce hraná francouzská komedie. Jde o nadčasové téma – peníze a zotročení penězi. Na vlastní kůži to poznal Moliere, občanským jménem Jean-Baptiste Poquelin, jako divadelní ředitel. Přes přízeň Ludvíka XIV. byl zadlužený celý život. V hlavní roli vystupuje Boleslav Polívka v režii Stanislava Moší. Na Hudební scéně premiéruje (28. IV.) Monty Python's *Spamalot*. Jak čtenář tuší, jedná se o muzikálové zpracování filmu Monty Python a Svatý Grál pěti autorů populárního televizního seriálu, vysílaného v letech 1969-1974 BBC. Newyorská premiéra z roku 2005, režírovaná Mikem Nicholsem, získala neuvěřitelných 14 nominací a 3 ocenění Tony Awards včetně Tony za nejlepší muzikál sezóny 2004-2005.

Divadlo Polárka premiéruje (21. IV.) v režii a úpravě Jana Cimra stejnojmennou hru podle knihy Radka Malého František z kaštanu,

Anežka ze slunečnic. Dle anotace knihy – dětská poezie Radka Malého patří k tomu nejlepšímu, co současná česká básnická tvorba může nabídnout a jde o lyrickou podzimní pohádku o dvou bezdomovcích z holých polí – Františkovi vyloupnutém z kaštanu a Anežce ze slunečnic. Že by se malí diváci od 3 let připravovali na životní realitu?

Buranteatr reprizuje (20. IV.) báseň Lawrence Ferlinghettiho *Svět je báječné místo* ve scénické úpravě Sabiny Macháčové. Podtitul zní *pohybové divadlo*. Režisér Juraj Augustín poněkud přecenil možnosti pohybového divadla ve srovnání s délkou textu, nicméně fyzicky náročný výkon čtyř představitelů a scénická hudba Ondřeje Kalužáka v sugestivním pěveckém podání Veroniky Bartošové nechává vyznít pesimismus, který báseň prolíná, i společenskou kritiku autora anarchisty. Lawrence Ferlinghetti, který dovršil 98 let, poskytl Buranu licenci k užití díla bez nároku na honorář.

Festival Divadelní svět Brno 2018 (24. - 30. V.) uvede (24. V.) v Divadle Husa na provázku Powszechny Teatr z Varšavy inscenaci *Prokletí* na motivy Stanisława Wyspiańskiego. Autor – básník, dramatik, malíř a scénograf, zástupce symbolismu a expresionismu, přítel dekadenta Przybyszewského i malíře Edvarda Muncha kritizoval ve hře polskou lidovou pověrvou katolickou bigotnost. Volba tématu je pro polské prostředí provokací a inscenace v Polsku vyvolala nejen pozdvižení, ale i řadu trestních oznámení. Útočí na součást polského nacionalismu – katolicismus. Na scéně se oběsí socha papeže Jana Pavla II., skácí kříž motorovou pilou a sbírají se peníze na najmutí vraha předsedy strany Právo a spravedlnost Jarosława Kaczyńskiego. Je otázka jaký segment společnosti inscenace oslovuje v Polsku. V Huse podobná inscenace Vladimíra Morávka o soudu skupiny Ztohoven příliš nezažila. V Huse bude uveden (26. V.) další neméně provokativní kus režiséra polské inscenace Olivera Frličky *Naše násilí a vaše násilí* v podání slovinské scény Mladinsko Gledališče. Dle vágní anotace autor a režisér zpochybňuje Evropu jako celek, její exkluzivitu a izolaci. Ač Chorvat a absolvent jezuitské vysoké školy je muslim, stejně jako část souboru, a na scéně Kristus znásilňuje nahou muslimku před zraky zajatců Islámského státu. Je příznačné že se jedná o slovinský soubor – ze země stejně tolerantní jako západní Evropa. Je otázka, jak by Frličkovy kontroverzní inscenace přijali např. v Turecku, o Středním Východě nemluvě. Z dalších zúčastněných divadel jmenujme (25. V.) Slovenské národní divadlo s představením *Elity*, je o přechodu exponatů bývalého režimu před rokem 1989 do Neviditelné ruky trhu, (26. V.) legendární hradecké Divadlo DRÁK s představením pro děti *Medová královna*, (27. V.) Činoherní studio Ústí n. L. s dramatizací knihy Maxe Frische *Homo Faber* a (28. V.) Slovenské komorné divadlo Martin s Čechovovým *Višňovým sadem*.

Janáčkova akademie uvádí bohatou nabídku koncertů. Nejprve uvedme peruánského interpreta, neb s Peru nás váže společná hudební minulost. Rodák z Chříbské Tadeáš Haenke, byt botanik, vezl sebou na jihoamerickou expedici v roce 1789 klavíren. Španělskému místokráli v Cuzcu přehrával skladby starých českých mistrů. Žák skladby a dirigování na Pražské konzervatoři profesorů Foerster, Nováka a Křičky Eduard Ingriš, více známý jako autor písně *Teskně hučí Niagara* a svou cestou na balzovém voru přes Tichý oceán, byl v roce 1951 dirigentem Peruánského státního symfonického orchestru, s nímž natočil na gramodesku svou symfonii *Pod peruánským nebem*. Peruánský host Hudební fakulty je kytarista Jesús Castro Balbi. Uvede (18. IV. 16.⁰⁰) v koncertním sále JAMU skladby peruánských skladatelů pro klasickou kytaru. Na koncertě nazvaném *Jan Jiří Benda* a jeho soupeřníci zazní (26. IV. 17.⁰⁰) méně známý Johann Joachim Quantz i více hraný Carl Ditters von Dittersdorf. Moravská filharmonie Olomouc uvede (27. IV.) v Besedním domě Janáčkova Tarase Bulbu a Hebridy Mendelssohna-Bartholdyho.

VÝSTAVNÍ KALEIDOSKOP

aneb co lze vidět v galeriích a muzeích

Moravská galerie uvádí od dubna výstavu zakladatelské osobnosti vizuálně konceptuální poezie a textových instalací Jiřího Valocha, osobnosti neméně významné v exkluzivním výtvarném oboru, jako jeho otec archeolog, odborník na naše nejstarší předky, v paleolitu. Jde o významné kulaté výročí. Před půl stoletím, 20. února r. 1968, realizoval Jiří Valoch v brněnském Domě umění výstavu Počítačové grafiky. O půl roku tak předstihl konání londýnské výstavy Cybernetic Serendipity kurátorky Jasiy Reichardt v srpnu 1968. Londýnská i brněnská výstava jsou uváděny jako vůbec první mezinárodní výstavy zaměřené na vztah mezi uměním a technologií. Výstava počítačového umění proběhne v rámci výročí Valochova kurátorského projektu z r. 1968 a zaměří se na vznik počítačového umění v 60. a 70. letech.

Moravské zemské muzeum v Dietrichsteinském paláci do dubna vystavuje v rámci svého 200 letého výročí muzea a galerie Zlínského kraje. Jedná se o přehled nejzajímavějších exponátů níže uvedených institucí. **Slovácké muzeum v Uherském Hradišti** vystavuje ze sbírky Františka Kretze produkci habánských dílen z konce 17. století - mnoho výrobků dřevobránských dílen v Dehticích a Sobotišti i produkci manufaktury na fajáns v Holíči ze 70. let 18. století. Keramička patřila milovanému muži Marie Terezie Františku Štěpánu Lotrinskému, který se vedle dělníků dětí císařovně též výtečně vyznal v podnikání. Největší sbírka holíčské kameniny je u nás v MG. Ve SR by každý exemplář vyváží zlatem. Z textilií vystavují sbírku pokrývek hlavy oblékaných ke kroji, šatek a čepců z Uherskohradištska, Uherskoostrožska a Uherskobrodsko s kolekcí vyšivaných úvodnic - plachet užívaných při křtu. **Muzeum jihovýchodní Moravy ve Zlíně** vystavuje motýly ze sbírky Seilernů ze zámku Lešná v kontrastu se strukturou nerostů a hornin. **Muzeum regionu Valašsko** vystavuje Boppardskou židli, předchůdkyni Thonetovy vídeňské kavárenské židle č. 14., a na našem území jediný dochovaný výtisk evangelického zpěvníku od Jiříka Třanovského z roku 1636, který přežil domovní prohlídky doby rekatolizace a ušel tak plamenům. **Muzeum Kroměřížska** vystavuje prolamované gotické kachle, archeologické nálezy pocházející z regionu, ale i neolitické odznaky moci - luxusní pazourkové sekery z Norska, zvířecí mumie z Egypta a nálezy z římské lokality Carnuntum. K vidění je část sbírky motýlů Josefa Póly v kontrastu s motýly v podání Maxe Švabinského.

Krajská galerie výtvarného umění ve Zlíně vystavuje výběr ze sbírky uměleckých děl, jež sbírala a objednávala firma Baťa. K vidění je bronzová socha Aristotela z let 1937 - 1938 od jednoho ze zakladatelů Baťovy Školy umění Vincence Makovského a bronzová socha „Mládí“ z roku 1943 od Jiřího Jašky, dalšího zakladatele Školy umění ve Zlíně, později profesora SUPŠ Uherské Hradiště. Doplněkem jsou výstavní panely

věnované krásám a kulturnímu bohatství Zlínského kraje.

Muzeum města Brna uvádí od května na Špilberku výstavu ke 100 let republiky nazvanou **Rok 1918 - co nám válka vzala a dala**. Hlavní letošní výstava Muzea města Brna se vrací do roku 1918. Přibliží závěr první světové války, vznik nových států v Evropě včetně Československa a připomene vojáky, vracející se z fronty do Brna. Špilberk tak naváže na další výročí. Před 90 lety bylo otevřeno Museum odboje, umístěné v opraveném gotickém sále v přízemí východního křídla hradu. Prezentovalo památky na boj československých legií za 1. světové války.

Dům umění města Brna v Domě pánů z Kunštátu od dubna uvádí výstavu nazvanou **Rozhněvaná planeta 2**. Navazuje tak na výstavu z roku 2017 **Rozhněvaná planeta**, na níž spolupracovaly Národní technická knihovna a Akademie věd ČR. Mezinárodní výstava se zaměří na geopolitické, interkulturní, ekologické a sociální konflikty a na možný nárůst nebezpečí rozpoutání nové globální války. Výstava se snaží prostřednictvím současného umění ukázat širší kontext konfliktů i jejich zprostředkování cestou médií a obrazů, přičemž se nechce vyhýbat kritickým přístupům a diskusím o různých projevech a podobách násilí. Autoři koncepce vycházeli z předpokladu, že na většinu současných konfliktů je třeba nahlížet spíše z kosmopolitní globální i lokální perspektivy, než jen z úrovně vztahů mezi národními státy. Potud anotace výstavy a čtenáři pamětníkovi se po přečtení dře na jazyk citát jistě postavy, jež ovlivnila 20. století. *Smrt je dince je tragédie, smrt tisíců je statistika*.

Technické muzeum Brno se zaměřilo na světový úspěch Československé kosmonautiky. Před 40 lety, 2. března 1978 v 15 hodin 28 minut míří k vesmírné orbitální stanici Saljut 6 raketa Sojuz-U s dvoučlennou posádkou v kosmické lodi Sojuz 28. Na palubě má prvního kosmonauta z jiné země, než je Sovětský svaz nebo Spojené státy americké - Vladimír Remka. Výstava nazvaná Vladimír Remek - cesta ke hvězdám aneb 40 roků od letu prvního Čechoslováka do kosmu, je sestavena z panelů. Neautentičtější je malá vitrínka s exponáty, z nichž některé prošly kosmem. Jsou to rukavice, jež Remek věnoval synům svého náhradníka, kosmonauta-kandidáta Oldřicha Pelčáka. Spolu s Vladimírem Remkem jako jediní dva Češi absolvovali výcvik pro let do vesmíru, ale on se do kosmu nedostal. Dále je to vesmírná strava v tubě a plastových sáčcích, včetně nezbytné stoličné vodky. Ze suvenýrů malá panenko v moravském kroji a medializovaný krtek, tentokrát astronauta Andrewa Feustela, jenž v roce 2011 v raketoplánu Endeavour absolvoval let na Mezinárodní kosmickou stanici. Vernisáž výstavy s účastí řady kosmonautů veteránů byla spojena s jubilejními akcemi na hvězdně a výzkumného střediska v centru CEITEC při VUT. Příznačné bylo, že přes maximální

Foto archiv autora.

snahu vedení TMB oddělit VIP od řadových návštěvníků vernisáže se mezi VIP dostali i konzumenti občerstvení, navštěvující tyto akce po celém Brně. Výstava má interaktivní program, který pokračuje v Technické herně. Děti si mohou vyzkoušet své znalosti z kosmonautiky od prvního Sputniku až po lety amerických raketoplánů. Přejeme jim, aby všechny přístroje herny fungovaly, což dle zlých jazyků není vždy. Údajně je to někdy jen polovina přístrojů. Není pak divu, že po otevření zábavního vědeckého parku VIDA!, kde je herních atrakcí přes stovku, TMB klesla návštěvnost.

V brněnském zábavním vědeckém parku VIDA! byla otevřena výstava nazvaná GeomeTRY. Pochází z prvního matematického muzea na světě Mathematikum, sídlícího v německém Gießenu. Návštěvníci se mimo jiné mohou pokusit dostat velký jehlan do zdánlivě menší krychle, přeměnit pohyb člověka na matematickou funkci, kreslit jen podle odrazu v zrcadle, nebo najít jednu kuličku mezi desítkami dalších. Děti předškolního věku mohou skládat nejrůznější puzzle, dospělí řešit geometrické hádanky a přemýšlet nad matematickými hlavolamy. Svět hravé matematiky a geometrie nabízí více než třicet exponátů, jichž se možno dotýkat, hrát si s nimi a hledat správná řešení. Speciální exponát je Diamantová loterie. Každý návštěvník si může tipnout, kterých 6 ze 49 diamantů je pravých. Pravděpodobnost výhry je přibližně stejná jako ve Sportce, 1 : 20 000 000. Kdo uhodne dostane celoživotní vstupenku do VIDA! Novinkou je Bastlírna a čtenář správně tuší, že jde o dílnu, kde si návštěvník z různého materiálu může vytvořit cokoliv dle svých představ.

/V-zh/

10. ROČNÍK KULTURNÍHO FESTIVALU RUSKÉ JARO NA MORAVĚ STARTUJE

Koncert klavírního virtuóza Igora Ardaševa na Generálním konzulátu Ruské federace v Brně za účasti hostů z Ruska, Polska, Běloruska, Ukrajiny i z ČR otevřel 21. března 10. ročník mezinárodního kulturního festivalu Ruské jaro na Moravě.

Tento festival, který vloni zvítězil v soutěži o nejzdařilejší mezinárodní komunikaci a byl proto poctěn udělením ceny Stříbrný lukostřelec, obsahuje sérii akcí s trváním do konce května. I letos v nich seznámí zájemce na Moravě s ruskou kulturou a tradicemi. Např. v sobotu 24. března v brněnské restauraci Samovar v ul. Koliště 5 představila na výstavě zájemcům svá díla **ruská malířka Světlana Šumberáková**. V pondělí 26. března proběhla v jihomoravských Valticích v městské knihovně na náměstí Svobody 21 výstava další **ruské malířky flory a fauny Olgy Plchové**. Tato rodačka ze Sankt Petěrburku, která žila na západní Sibiři a roku 1981 se přestěhovala za svým manželem do Brna. Zde se zabývá grafikou, koláží, olejomalbou a řezbářstvím a často vystavuje v Brně i Praze. Na vernisáži ve Valticích, s malým pohoštěním v ruském stylu, vystoupila ruská básnířka Ljubov Vondroušková. Plchová ilustrovala básnické sbírky českých autorů Jana Skácela a Jindry Lirové, přeložené do ruštiny, a vytvořila též ilustrace pro sbírku veršů ruské básnířky a překladatelky Vondrouškové.

Plchová je tajemnice Ruského kulturního osvětového spolku na Moravě (RKOSM), tj. pořadatele festivalu. Českomoravský slovanský svaz ji vyznamenal v r. 2013 za aktivity ve slovanském hnutí medailí Josefa Dobrovského.

Předsedkyně RKOSM **Ljubov Vondroušková** doplnila, že v mezinárodní soutěži Stříbrný lukostřelec v kategorii Historický odkaz, dědictví byl oceněn Jiří Novák za vydání své publikace „Pomníky a hroby válečných letců Rudé armády na jižní Moravě.“ Další publikaci z této edice chystá Soňa Holečková pod názvem „Těžké tanky IS-2 v bojích na jižní Moravě v dubnu 1945.“ Její křest se uskuteční na závěr festivalu. „Letošní projekt se téměř neliší od předchozích: na programu jsou výstavy ruských malířů

a české akademické malířky, která promovala na ruské vysoké umělecké škole v Sankt Petěrburku, dále jsou výstavy exotické přírody Kamčatky a Bajkalu, autory fotografií jsou Čech Alois Janalík a Rusové,“ informovala dál Vondroušková a pokračovala:

„Bohatou nadílku koncertů ruských písní a hudby připravuje Ruský hudební salon na Moravě, jeho sólistka mezzosoprán Táňa Janošová, klavírista Martin Jakubiček, modelovat koncert bude Jiří Klapka, předseda České asociace rusistů a Česko-ruské společnosti, který doprovází koncerty souboru Alexandrovců po ČR. Na začátek dubna plánujeme v obcích akci Ruské pohádky u samovaru a to s filmy, čtením a výstavou ilustrací k pohádkám. Také v Brně se pak uskuteční celosvětová akce k ze znalostí ruského jazyka, zvaná Totální diktát. Vyhlášená již byla též soutěž v kaligrafii s názvem Přepisujeme Puškina.“

Mezinárodní charakter festivalu zdůrazňují jeho zahraniční hosté - umělci Maxim Krišan, sólista Oděské filharmonie (Ukrajina), Julija Chmílevskaja, sólistka Varšavské filharmonie (Polsko). Jednadvacátého května uslyší návštěvníci Francouzského sálu Grandhotelu v Brně skladby Skoryka,

Vivaldiho, Schuberta, Aginského, Rachmaninova, Mendelsona, Césara Francka, výběr židovských písní, Secret-Garden aj. Návštěvníci fotovystav se dozvědí překvapivé údaje ze života českého fotografa Aloise Janalíka (Exotika Kamčatky). Fotografie Bajkalu dodaly na festival Rusové Anna Puškareva a další.

Vondroušková dál upozornila, že tradičně se budou konat pietní akty na Ústředním hřbitově v Brně a v dalších obcích. Vloni 8. května na Moravském náměstí v Brně prošel tzv. Nesmrtelný pluk, tedy průvod potomků těch, kteří zahynuli kdekoli na světě za 2. světové války na frontách či v zázemí v boji proti fašistům a nacistům. Jejich o jednu nebo dvě generace mladší potomci nesli vloni průvodem zarámované fotografie těchto zahynulých hrdinů. Tato akce měla velký ohlas veřejnosti. Proto letos zvou pořadatelé do průvodu Nesmrtelného pluku, který bude 8. května, všechny občany Brna i Jihomoravského kraje. (vž)

Aby člověk nebyl nikdy sám Bohumil Hlaváček

Toto heslo v průčelí Bakalova sálu v brněnském Bílém domě vítal 6. března účastníky výroční členské schůze městské organizace Seniorů České republiky, která má více než 500 členů.

Jak známo, Svaz důchodců České republiky je od sklonku loňského roku zapsaným spolkem s názvem *Senioři České republiky*. Brněnská městská organizace Seniorů ČR bilancovala na výroční schůzi své aktivity, které jsou pozoruhodné. Směřovaly k rozšiřování volnočasových aktivit, jimiž byla například setkávání s jubilanty – těmi, kteří překročili věk 75 let. Osmdesátníci a starší jsou zváni každoročně. Oblíbené jsou tradiční čtvrteční taneční odpoledne s živou hudbou. Tradici mají i společenské plesy, ten loňský byl v Rubínu v Žabovřeskách. Společně bývají oslavovány masopust, Mezinárodní den žen, Den matek a Mezinárodní den seniorů.

Stejně jako v minulých letech patří v Brně mezi neaktivnější kluby důchodců v Komárově, Králově Poli, Jundrově, Maloměřicích, Obřanech a oba ve Starém Lískovci. Neméně oblíbené bývají pondělní vycházky do okolí Brna, kterých se zúčastňuje pravidelně 40 až 50 seniorů, mezi nimiž převažují ženy. Rozšířila

Brněnský senior vychází za finanční podpory statutárního města Brna

B | R | N | O |

Předjari u Svatky

Po nářezí kráží vtr s rozeprutým pláštěm, osamělý bohem, opuštěný lidmi, opuštěný bohem, loříské listy si přišel

se sportovní aktivita brněnských seniorů a to nejen pokud jde o turistiku. Ve výčtu oblíbených aktivit nechybí ani zájezdy nejen do okolí Brna, ale i za krásami jižní Moravy i na Slovensko do Zvolena.

Rád připomínám, že v našem městě vychází barevný dvouměsíčník Brněnský senior, dokonce i na webových stránkách (www.duchodcibrno.cz). Vyhledávanou bezplatnou službou je právní poradna, kterou v sídle sekretariátu Seniorů ČR v Běhounské ulici 17 v prvním patře důchodcům poskytuje JUDr. Mirka Martinková. Nejbližší termíny jsou 13. a 27. března, další 24. dubna, 22. května a 5. a 19. června.

Senioři ČR hájí oprávněné požadavky a zájmy starší generace i zdravotně postižených. Jednou z nejnovějších iniciativ je petice za osvobození seniorů od povinného placení televizních a rozhlasových poplatků.

Naši dubnoví jubilanti

V začátku jara slaví svá kulatá, i nekulatá, významná i méně významná jubilea následující členky a členové naší městské stranické organizace:

Marta KRMNÍČKOVÁ, Ivan KAŠPAR, Emil VÍTEK, Stanislav KAŠPAR, Marie ANTLOVÁ, David PÍCHAL, národní umělkyně OLGA SKÁLOVÁ, Jaroslava HUTÁRKOVÁ, Aleš NOVÁK, Marta UGWITZOVÁ, Pavel MILOTA, Milan ŠTOLFA, Aleš RŮČKA, Marie ČÍŽKOVÁ, Jiří DOHNAL, Jiří KUČERA, Otto HOLÁTKO, Jitka STEJSKALOVÁ, Marta VALENTOVÁ, Jiřina OBROVÁ, Adolf GRMELA, Jaroslava GARECOVÁ, Stanislav ZAPLATIL, Libuše HAGAROVÁ, Karel ŠOTT, Dalibor LEDVINA.

Všem našim oslavencům srdečně blahopřejeme a do dalších let přejeme zdraví, štěstí a pohodu! ZO (MO) KSČM, LKŽ Dobromysl a redakce ECHO. did

★ ŠLI PŘED NÁMI

Jan Krejčí – 115. výročí narození

Narodil se 4. dubna 1903 v Rajhradě v rodině krejčího. Byl nadaný, ale pro nedostatek financí v rodině nemohl studovat na vysoké škole. Pro pokrokové smýšlení nemohl být výpomocným učitelem, pracoval v rajhradské obecní knihovně a vedl sportovní rubriku v brněnské Rovnosti a psal i o divadelních představeních. Jako redaktor Dělnické rovnosti nastoupil v roce 1930 do Prahy a od roku 1934 psal do Rudého práva o dění ve světě. Soukromě se vzdělával natolik, že se naučil rusky, německy a francouzsky. Na konci 1. republiky věnoval své nesporné nadání a houževnatost boji proti nebezpečí fašismu a možné nové světové válce. Jako člen I. ilegálního vedení KSČ byl zatčen, vyslýchán a 30. září 1941 popraven v Praze-Ruzyni. O Janu Krejčím-novináři vydal Vojtěch Žampach v roce 1964 publikaci.

Josef Molák – 125. výročí narození a 75. výročí smrti

Narodil se 29. dubna 1893 v Žákovicích v rodině domkáře, příležitostného zedníka a zemědělského dělníka. V Břeclavi se vyučil kovářskému řemeslu a pracoval ve Vídni v továrně na zemědělské stroje. Po 1. světové válce pracoval ve výtopně břeclavské železniční stanice. Podílel se na prosincové generální stávce a na zadržení dodávky zbraní proti revolučnímu Rusku v Břeclavi v roce 1920. Byl členem Komsomolu, DTJ a od roku 1923 KSČ. Referoval na mnoha schůzích na Břeclavsku, Hodonínsku, pomáhal převádět politické uprchlíky přes státní hranice. Z politických důvodů byl v roce 1929 přeložen do Moravské Třebové a později byl ze služeb ČSD propuštěn. Postupně byl tajemníkem KV KSČ v Moravské Ostravě, v Plzni a v Olomouci. Za okupace byl spolupracovníkem Jana Ziky z II. ilegálního ústředního vedení KSČ. Po jeho smrti organizoval v létě 1942 další ilegální vedení KSČ a stal se jeho vedoucím představitelem. Sídlo přenesl z Prahy do Benešova. Byla obnovena síť organizací KSČ a vydávání Rudého práva, do něhož napsal mnoho článků zejména o další koncepci ilegální činnosti KSČ. Zrada skončila jeho život 18. srpna 1943, život jednoho z nejstatečnějších bojovníků proti fašismu a zastávce idejí sociální spravedlnosti v naší zemi.

V roce 1979 vydal Gustav Vožda knihu Hrdina odboje, Životní příběh Josefa Moláka.

kj

Zlikvidovaný podnik Zbrojovka Brno by měl letos 100. výročí svého trvání, stejně jako čs. stát. Zbrojovka vyráběla skvělé kulometry i pro tanky, pušky, kufříkové psací stroje nebo osobní a malé nákladní automobily značky Z. Firma dala základ např. traktorové továrny Zetor Brno.

V Zetor Gallery v Brně-Lišni otevřeli výstavu těchto legendárních výrobků zapůjčených z muzeí i soukromými sběrateli a fanoušky obou výrobních značek pod názvem **Od střelných zbraní k traktorům**. Do 20. dubna 2018 se tam seznamují návštěvníci na panelech se stoletou historií Zbrojovky a návazně Zetoru. Zvláště muži obdivují ve vitrínách vystavené brněnské kulometry a pušky, které sloužily čs. armádě, také psací stroje Remington-Zbrojovka nebo mezi nejmodernějšími traktory umístěný malý nákladní vůz Z či „zetku“, který používali zejména živnostníci.

Ke koupi jsou na výstavě též knihy holandského fanouška

ZETKA na fotografii Václava Žaluda

českých značek Zbrojovka a Zetor Arthura Nutbeye, který se na výstavě spolupodílel. Jsou psané anglicky, z jejich stránek vznikly nástěnné informační panely. Hlavní lákadlo výstavy je určitě „Zetka“ – jeden z mála automobilů, které Zbrojovka vyrobila. Světlo světa spatřil tento model v r. 1926 a ihned měl odbyt, do roku 1930 se jich v Brně vyrobilo 2000 kusů. Dnes je „Zetka“ vzácný kousek, dochovalo se jich totiž méně než 100 kusů. Po autech přišly na řadu motory a odtud byl už jen krůček k zemědělským strojům. Expozice Od střelných zbraní k traktorům vznikla díky spolupráci Technického muzea v Brně, které zapůjčilo exponáty k výstavě v rámci letošních oslav stého výročí Zbrojovky. Její produkty se vyvážely do celého světa. Část zbraní zapůjčil Martin Vlach, který vlastní velkou sbírku zbraní právě ze Zbrojovky. Vstup na výstavu je z parkoviště. Otevřeno je každý den od 10 do 17 hodin. Vstupné je 50 Kč, zlevněné 25 Kč, ZTP a děti do 6 let mají vstup zdarma. Fotografování je povoleno a do expozitů traktorů můžete nasednout nebo jim nahlédnout pod kapotu. (redakčně upraveno) **(vž)**

Zastupitel Martin Říha v březnu obdržel z rukou předsedkyně brněnské pobočky Společnosti Ludvíka Svobody dr. Aleny Šimkové pamětní medaili Ludvíka Svobody. V popředí atašé GK Ruska v Brně Karina Sultanova, která jí byla dekorována také.

Foto: Jaroslav Bobek